STE JAARGANG No. 10459 WOENSDAG 29 JUNI 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. : 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

„Economische oorlogsverklaring"

Verhouding V.S.-CUBA wordt allengs slechter

Z.K.H. Prins Bernhard viert vandaag zijn 49e verjaardag

CASTRO beschimpt de V. S.

Premier Fidel Castro heeft gisteravond weer een felle anti-Amerikaanse rede gehouden. Hij dreigde de Amerikaanse belangen op Cuba in beslag te nemen in de mate waarop het Cubaanse suikerquotum wordt verlaagd. Tezelfdertijd bestempelde hij de Verenigde Staten als „het rijk van onrecht, uitbuiting en machtsmisbruik". Van de „yankees" zouden op Cuba niet eens de spijkers van hun schoenzolen overblijven, indien zij zouden trachten ons uit te hongeren, aldus Castro.

Castro, die twee uur en twintig minuten sprak op een bijeenkomst van arbeiders op suikerrietplanta-

ges te Artemia, in de provincie Pinar del Rio, kondigde aan, dat Cuba de invoer uit de Verenigde Staten geleidelijk stopzetten en voortaan zal kopen van hen, die van Cuba kopen.

„Zo is dus de politiek van de Amerikaanse regering", aldus Castro. Een regering, die een golf van antipathie in de wereld heeft gewekt. Een regering, waarvan de president geen enkel volk van latijns-Amerika kan bezoeken zonder door arbeiders en studenten te worden uitgejouwd. Een regering, waarvan de vicepresident latijns-Amerika niet kan bezoeken zonder met stenen te worden gegooid en bespuwd. Een regering, waarvan de president Japan niet kan bezoeken uit angst dat het volk zich tegen hem keert.

In zijn toespraak zei Castro ook, dat Amerikaanse vliegtuigen huizen van Cubaanse gezinnen met Amerikaanse bommen hadden verwoest.

Vliegtuigen en bommen met het opschrift 'Made in USA' hebben Cubaanse vrouwen en kinderen vermoord, aldus de Cubaanse premier.

De landbouwcommissie van het Amerikaanse huis van afgevaardigden heeft haar goedkeuring gehecht aan een wetsontwerp, dat de president der Verenigde Staten de bevoegdheid geeft de verkoop van Cubaanse suiker in de Verenigde Staten voor de rest van dit jaar en in 1961 aan banden te leggen.

Dit ontwerp, dat ter goedkeuring aan het congres is doorgezonden, is door de Cubaanse minister van handel, Raul Cepero Bonilla, bestempeld als een „economische oorlogsverklaring aan Cuba", omdat het ontwerp aan Eisenhower de bevoegdheid geeft de inkomsten van het Cubaanse volk aan te tasten. Hij noemde het ontwerp voorts een aantasting van de economie en de souvereiniteit van Cuba. Doch deze daad van agressie, aldus de Cubaanse bewindsman, zal, zoals onze premier reeds eerder waarschuwde, niet onbeantwoord blijven.

Jongstleden vrijdag verklaarde Fidel Castro, dat de Cubaanse regering alle Amerikaanse belangen (die op circa 800 miljoen dollar worden geraamd) in beslag zou nemen, wanneer het Cubaanse suikerquotum door het Amerikaanse congres zou worden verlaagd. De Cubaanse premier zei toen, dat Cuba de Amerikaanse investaties in het land in dezelfde verhouding zou aantasten als zij het Cubaanse suikercontingent.

De Cubaanse autoriteiten zijn in het bijzonder verbolgen over het feit, dat in het onderhavige Amerikaanse wetsontwerp de suiker-invoer uit Cuba met name wordt genoemd. Verwacht wordt, dat Fidel Castro in een toespraak, die hij voor arbeiders op de suikerrietplantages in de provincie Pinar del Rio zal houden, uitvoerig zal ingaan op het Amerikaanse wetsontwerp.

De Cubaanse regering heeft intussen een prijs van drie dollarcent per pound vastgesteld voor de Cubaanse suiker, die wordt verkocht uit het contingent voor de vrije wereldmarkt. Dit is meegedeeld door het Cubaanse instituut voor suikerstabilisatie. Van eenieder, die beneden de genoemde minimumprijs verkoopt, zal de vergunning worden ingetrokken.

De genomen maatregel houdt verband met de kunstmatige daling van de suikerprijs, die volgens de Cubaanse minister van handel veroorzaakt is door voornamelijk Amerikaanse belangen, die Cuba economisch willen benadelen.

Het besluit van de Cubaanse regering om de minimum suikerprijs op drie dollarcent per pound (F.A.S.) vast te stellen, heeft op de New Yorkse suikermarkt een heftige reactie teweeggebracht. Gisteren noteerde de suikerprijs op de New Yorkse markt 2.85 dollarcent. Daartegen liep de prijs van Amerikaanse suiker op met het oog op het wetsontwerp, waarbij aan de president machtiging wordt verleend om het Cubaanse invoerquotum voor suiker te herzien.

Clown Fred Fischer geeft op dit plaatje van onze fotograaf wel een tikje de stemming weer, die gisteravond rond de swimming-pool van het Curaçao-Hotel heerste bij de generale repetitie van de Show 1960, die donderdagavond zal worden gepresenteerd ten bate van de ouden van dagen en de gebrekkige kinderen. Zo'n stemming van: „Ik zie er geen heil in", gemixed met „En van je hela hola, houdt er de moed maar in". Als de algemene ervaring, ook nu weer waar zal blijken te zijn — nl. dat een generale repetitie om „op te schieten" moet wezen, wil de eigenlijke uitvoering slagen, dan zouden we nog eens willen benadrukken, dat niemand de show morgenavond zou mogen missen!

Voorbarig optimisme

Minister Korthals heeft zich — zoals men elders in onze krant van vandaag kan lezen — nogal optimistisch uitgelaten over een eventuele spoedige opheffing van de algemene maatregel van Rijksbestuur. Hij stelt in zijn memorie van antwoord aan de Eerste Kamer tenminste, dat het er naar uitziet, dat de algemene maatregel van rijksbestuur wel spoedig zal kunnen worden opgeheven. Zijne excellentie schijnt deze mening te kunnen vestigen op o.m. de doortastende wijze, waarop gezaghebber Gorsira de in het honderd gelopen Eilandelijke zaken weer in het gareel heeft gebracht.

Niemand zal dat laatste willen ontkennen, doch juist daarom zullen de politieke partijen, die het bewind kunnen maken en breken, wel met een gedegen oplossing voor de dag moeten komen, wil het verantwoord zijn, dat de man, die op het ogenblik de touwtjes in handen heeft, er de meeste van overdraagt aan de te kiezen gedeputeerden. Die gedegen oplossing schijnt vooralsnog niet gevonden — laat ons zeggen: geaccepteerd te zijn.

Het is bekend, dat van de zijde van de democratische partij en de konstruktieve volkspartij een brief is voorgelegd aan de samenwerkende partijen, waarin eerstgenoemde zich bereid tonen een B.C. te formeren, dat overeenkomt met de verhoudingen in de eilandsraad. Dat deze partijen zulks helemaal uit zichzelf en con amore hebben gedaan, mag dan aan twijfel onderhevig worden geacht, feit is dat het voornoemde voorstel is gedaan. Voor zover ons bekend is vanwege de samenwerkende partijen op deze brief geantwoord, dat zij slechts akkoord kunnen gaan met een B.C., waarin alle partijen zijn vertegenwoordigd. Volgens de hier en daar gehoorde interpretatie van dit voorstel zouden de samenwerkende partijen bedoelen, dat in de praktijk de vijf zetels van het B.C. zouden worden ingenomen door vertegenwoordigers van de vijf partijen. Zulks zou in feite betekenen, dat de regeringspartijen twee zetels in het B.C. zouden krijgen en de samenwerkende partijen drie zetels, hetgeen zou neerkomen op een onjuiste weerspiegeling van de verhoudingen, c.q. de zetel-aantallen der respectieve partijen in de eilandsraad. Men kan nu wel weer van voren af aan beginnen met door te zagen over de „duistere regeringscoalitie" en het heen-en-weer overlopen van deze en gene, maar komt daar geen steek verder mee. Aan de orde is de aan de eisen van een gezond beleid beantwoordende samenstelling van een B.C. op brede basis, gebaseerd op de verhoudingen, die er in de eilandsraad nu eenmaal zijn. Als er gediscussieerd moet worden over die verhoudingen, heeft — we stelden dat reeds meermalen — de ene groep de andere niets te verwijten.

Het standpunt, dat de samenwerkende partijen thans blijken in te nemen, komt ons als onredelijk en onjuist voor. Het wijst bepaald niet in de richting van een dienen van het algemeen belang.

A.N.A.A.B. legt de minister president reeks wensen voor

Onlangs is het dagelijks bestuur van de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenaren Bond door de minister-president in audiëntie ontvangen.

Het dagelijks bestuur heeft bij die gelegenheid de volgende punten met de minister-president besproken.

1. Verhoging duurtetoeslag met 3%

Aangezien op het verzoek van de bond afwijzend werd beslist, werd dit punt wederom ter tafel gebracht.

Toegezegd werd, dat na terugkeer van de ministers van sociale zaken en van financiën terzake een nadere bespreking zal plaats vinden.

2. Incorporatie van de duurtetoeslag in de bezoldigingen en pensioenen

De verdere behandeling van deze aangelegenheid wacht op de mogelijkheid tot financiering van de incorporatie door het eilandgebied Curaçao en op de uitkomsten van de 4e Wetenschappelijke Balans.

3. Benoeming van ambtenaren zonder vak-examen

De minister-president deelde mee, dat het in enkele gevallen noodzakelijk was personen buiten het ambtelijk apparaat aan te trekken, omdat beschikt diende te worden over personen met ervaring. Deze personen werden òf benoemd òf op arbeidsovereenkomst in dienst genomen.

Er wordt echter naar gestreefd deze indienstnemingen tot een minimum te beperken.

4. Ziekteverzekering gepensioneerden

Deze aangelegenheid heeft de aandacht van de regering. Aan een Nederlandse deskundige werd terzake advies gevraagd.

5. Regeling materieel ambtenarenrecht

Verwacht wordt, dat deze aangelegenheid binnen niet al te lange tijd kan worden afgerond.

6. Voorstellen van de hoofdbond inzake verlof en overtocht

De voor de bestudering van deze voorstellen benodigde gegevens worden verzameld.

De minister-president zal deze aangelegenheid zoveel mogelijk doen bespoedigen.

7. Regeling werktijden van ambtenaren in continu- en semi-continu bedrijven en onregelmatige diensten

Deze aangelegenheid heeft ook de aandacht van de regering. Suggesties van de zijde van de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenaren Bond worden gaarne ingewacht.

8. Verhoging van het maximum der pensioenen en afschaffing van de korting op pensioen geldige diensttijd wegens verlof

Deze materie is momenteel in studie bij de regering.

Weer vuur op Quemoy

Na een week van rust hebben de Chinese communisten de beschietingen van de eilandjes Quemoy hervat. Zij vuurden 177 granaten af.

Dit was het eerste artilleriebombardement tegen deze eilandjes sinds de bombardementen op 17 en 19 juni, tijdens het bezoek van president Eisenhower aan Formosa, toen naar schatting 170.000 granaten werden afgevuurd.

Cubaanse ambassadeur in ongenade?

Uit Havana is te Londen vernomen, dat de Cubaanse ambassadeur in de Engelse hoofdstad, Sergio Rojas Santamarina, van zijn ambt is ontheven en asiel heeft gezocht in de Argentijnse ambassade in Havana. De Cubaanse ambassade in Londen had voor deze ontheffing geen verklaring. „Wij hebben geen officiele bevestiging", deelde de Cubaanse zaakgelastigde, Emilio Pando Oachado, aan een verslaggever van A.F.P. mede.

Rojas Santamarina vertrok 20 juni jl. uit Londen voor overleg met zijn regering. Sommige waarnemers brachten zijn reis in verband met het huidige conflict tussen de Cubaanse regering en de buitenlandse oliemaatschappijen op Cuba, waaronder de Engels-Nederlandse-shell.

In 1970

Mannetje op de maan

De directeur van de N.A.S.A., het Amerikaanse bureau voor lucht- en ruimtevaart, heeft in een voordracht voor de universiteit van West-Michigan, verklaard, verklaard, dat de Verenigde Staten zullen trachten eind 1961 of begin 1962 een onbemande raket naar de maan te zenden. In 1970 hopen de Verenigde Staten een mens op de maan te doen landen.

Voorts verklaarde hij, dat de N.A.S.A. en de commissie voor atoomenergie verwachten in 1965 in staat te zijn de eerste door kernenergie aangedreven raket in een baan om de aarde te zenden.

Min. Korthals over A. M. van Rijksbestuur

Met betrekking tot de algemene maatregel van rijksbestuur van 30 januari 1960, waarbij het bestuurscollege van de Curaçaose eilandsraad terzijde werd gesteld, heeft de regering met instemming vernomen, dat de beide meerderheidspartijen in de eilandsraad, de Democratische Partij en de Konstruktieve Volkspartij, zich met een brief tot de Nationale Volkspartij hebben gewend, waarin zij doen blijken van hun bereidheid, om te geraken tot de vorming van een bestuurscollege, dat in overeenstemming is met de politieke verhoudingen in de eilandsraad. Zij hoopt, dat deze brief en de daarop gevolgde reacties tot een vruchtbaar overleg mogen leiden en acht voor de economische ontwikkeling van de Antillen politieke rust van beslissende betekenis. De regering wil hieraan nog toevoegen, dat, nu dank zij het doortastende optreden van de gezaghebber, de zaken van het eilandsbestuur weer in het gareel zijn gebracht, naar haar gevoelen de tijd nabij komt om de algemene maatregel van rijksbestuur te doen vervallen.

Dit deelt in zijn memorie van antwoord de vice-minister-president van Nederland, drs Korthals, de Eerste Kamer mede. Hij verklaart dan verder, t.a.v. Suriname en de Nederlandse Antillen, dat niet bekend is of er een rapport zal worden gepubliceerd van de door de regering der Nederlandse Antillen ingestelde commissie over de wenselijkheid van wijziging van een of meer bepalingen van het koninkrijks statuut. De minister herhaalt, dat de regering voorshands geen behoefte heeft aan een wijziging van het statuut en er de voorkeur aan geeft te wachten, tot met de praktische toepassing van de nieuwe rechtsorde meer ervaring is opgedaan. Wel zal zij ernstig rekening houden met wensen in dit opzicht van Suriname en de Nederlandse Antillen. Zij volgt met grote nauwgezetheid de ontwikkelingen, zoals die zich elders in de wereld voltrekken en hun invloed kunnen uitoefenen op de gedachten in de landen overzee.

Minister Korthals is van mening, dat de huidige rechtsorde, behoudens wellicht enige wijzigingen, voldoet aan de wensen, zoals die leven in Suriname en de Nederlandse Antillen.

DRS KORTHALS

In deze rechtsorde, zegt hij, draagt het land Nederland geen verantwoordelijkheden, die het niet kan realiseren zonder reminiscenties aan een koloniaal verleden op te wekken. Het beginsel van vrijwilligheid in de verhouding van Nederland tot beide landen zal ook in acht moeten worden genomen, indien zich ontwikkelingen mochten voordoen, die het nodig zouden maken principiële wijzigingen te brengen in de onderlinge verhouding der landen van het koninkrijk. De regering ziet voor het tegenwoordige generlei reden, zich te bezinnen op de vraag, welke houding ware aan te nemen, indien de bevolking van Suriname en/of de Nederlandse Antillen de koninkrijksband zou willen verbreken.

Met betrekking tot de mogelijkheid van associatie der rijksdelen in de Europese economische gemeenschap zal de regering van het koninkrijk niets onbeproefd laten om een bevredigende associatie tot stand te brengen. Op het ogenblik kan de regering niet voldoen aan het verzoek van vele Kamerleden

(Vervolg naar pag. 6)

Spreek ik met de Amigoe?

„Heel af en toe ga ik eens naar de film met de hele familie. Dat we zo weinig gaan komt alleen maar omdat ik maar weinig tijd heb. We zaten dus zaterdag zielsgelukkig te wachten op wat zou komen, maar tot ons grote verdriet hebben we maar bijzonder weinig van de film kunnen genieten en dat kwam niet zozeer door de film zelf als wel door de mensen die rond om ons in de zaal zaten. Het ene scheldwoord na het andere, de ene vloek boven op de vloek, die de buurman net gelanceerd had, allemaal even grof, verschrikkelijk". Wat doet zulk een publiek toch in de bioscoop. Zijn ze soms vergeten dat ze niet alleen in de zaal zitten?" Dit was een telefoontje van een abonnee over een onderwerp waar we het al meer over gehad hebben.

En nu we het toch over filmen hebben moet ons persoonlijk ook nog even een klachtje van het hart. Vorige week draaide de beroemde Braziliaanse film „Orfeo Negro" in een van de theaters. Beneden in de zaal en trouwens boven ook, zaten verschillende mensen onophoudelijk te gieren van de lach, om dingen waar helemaal niet om te lachen viel. Bij lachen bleef het overigens niet alleen, er werd commentaar gegeven, gefloten en geschreeuwd. Als men nu helemaal niets van een film begrijpt zou het dan niet het allerbeste zijn om direct rechtsomkeert te ma-

(Vervolg naar pag. 3)

Chinezen bezig verzet in Tibet te onderdrukken

De regering van Nepal heeft dinsdagavond bekend gemaakt, dat communistisch-China haar officieel heeft meegedeeld, dat het Chinese leger op het ogenblik bezig is een opstand in Tibet, bij de grens met Nepal, te onderdrukken.

Te Katmandoe is men van oordeel, dat uit het feit, dat de Chinezen toegeven, dat er opstand in Tibet is, blijkt hoe ernstig de toestand is.

China en Nepal hebben een akkoord volgens welke de Chinese en Nepalese troepen op twintig kilometer afstand van de grens zullen blijven. De Chinese troepen hebben bevel gekregen in deze gedemilitariseerde zone door te dringen.

De correspondent in Siligoeri van de „Times of India" heeft gemeld, dat ongeveer 200.050 Tibetaanse nomaden zich vechtend een weg banen door de Chinese linies in oostelijk Tibet, in een poging om het westelijk deel van het land te bereiken.

Hoewel dit nomadenleger van plan schijnt te zijn zich in westelijk Tibet in te graven, vreest men dat het uiteindelijk genoodzaakt zal zijn de grens van India te overschrijden, onder druk van het Chinese leger. Volgens deze correspondent hebben de Chinezen uit Sinkiang versterkingen laten aanrukken om dit leger, dat voor het merendeel uit cavalerie zou bestaan, te verslaan. Deze Tibetanen zijn slechts met geweren en andere kleine wapens uitgerust en zij zullen het, ondanks hun formidabele sterkte, niet lang tegen de Chinezen kunnen volhouden. Zij vorderen slechts traag. In de gevechten, die tot dusver zijn geleverd, zouden verscheidene honderden Chinezen zijn gedood, terwijl de Tibetanen grote hoeveelheden wapens zouden hebben buitgemaakt.

Erasmus stelt twaalfhonderd gevangenen in vrijheid

De Zuidafrikaanse minister van justitie Erasmus heeft medegedeeld, dat in de komende twee weken 1.200 arrestanten in vrijheid zullen worden gesteld. Zij waren na de ongeregeldheden in Sharpeville en in andere plaatsen aangehouden op grond van de wet inzake de noodtoestand, welke op 30 maart werd afgekondigd.

14 mei deelde minister Erasmus mee, dat ongeveer 1.900 leiders en organisatoren van de ongeregeldheden waren aangehouden, afgezien van een groot aantal losse elementen. Sindsdien is een aantal van hen vrijgelaten.

Minister Erasmus deelde verder mee, dat thans nog ongeveer 400 personen worden vastgehouden, omtrent wie het onderzoek nog niet afgelopen is. Hierbij zijn niet inbegrepen de „8.600 leeglopers en anderen, die op grond van de wet inzake de noodtoestand worden vastgehouden", aldus de minister.

Buitenkansje!

Willemstad 29 Juni 1960

Zoals blijkt uit de advertentie elders op deze pagina begint morgen 30 juni in de eenieder welbekende zaak, „THE MARINE STORE" in de Heerenstraat, een grootse bliksemuitverkoop. Het viel ons op, dat er deze keer ook veel warme kledingartikelen voor verlofgangers (groot en klein) bij zijn.

Het lijkt ons bovendien een reuze gelegenheid voor de a.s. bursalen. Er zijn dusdanige koopjes bij, dat wij er niet aan twijfelen of het zal er, evenals bij de vorige uitverkoop, weer storm lopen.

(Adv.)

Nu of straks op het WITTE DOEK

Een „bitterzoet drama", aldus de aankondiging, zal donderdag, vrijdag en zaterdag in West-End te zien zijn, waar Frank Sinatra en Tony Curtis om beurten naar de gunsten dingen van mejuffrouw Natalie Wood. De geschiedenis speelt zich af aan de Franse Rivièra, waar tegen het eind van de Tweede Wereldoorlog een Amerikaanse luitenant (Sinatra) verliefd wordt op de Frans-Amerikaanse Monique Blair (Natalie Wood). Het meisje wil niet met hem trouwen, omdat ze van gemengd ras is. Dan komt er een sergeant op de proppen (Tony Curtis), die eveneens verliefd wordt op het meisje. Hij heeft echter geenszins het plan om met haar te trouwen, en wordt op een gegeven moment dan ook door de luitenant gedwongen haar dat te bekennen. Beide mannen krijgen een gevaarlijke missie te vervullen, tijdens welke de sergeant gedood wordt. Ondanks haar vroegere weigering gaat luitenant Sinatra toch terug naar het meisje, dat inussen van gedachten veranderd blijkt te zijn. (Engels met Spaanse tekst).

Burgerlijke Stand —

Geboren

18 juni: Wendell Efraïn Placidus — Florencia;
24 juni: Ircelyn Joan — Elisa; Ir e Perseveranda — Jansen; Ariëla Altagracia — Pedro; Maritza Natividad — Serberie;

25 juni: Derik Cesar Edie Kambel — O'Bryan; Michel Próspero Agustien — Chirino;
27 juni: Elvis Juliano Monte — Ferary; Aljano Crispo Emerenciana — Hart; Rolando Crescente — Chatlein;

Ondertrouwd

28 juni: Francisco Sales Gertruida en Eligia Maria Michel; George Henri Richinsin en Marie Elise Dambruck;

Getrouwd

28 juni: Angel Herman Job en Olga Josefina Francisca; Pedro Florencio Bomba en Glenda Eulogia de Lima; Thimoteo Winklaar en Anastasia Margarita Pecunda; Mercelino Francisco Monte en Ilva Rosalinda Luciana; Migdonio Hilario Paula en Domatilia Augusta; John Hubert Clayton Simmons en Ann Mary Agnes O'dain; Juan Nepomuceno Adriana en Frances Monita Mintus; Randolph Reynold Atherly en Rosalinda Petrona Dortalina;

Overleden

26 juni: Carla Antoinette James — 5 maanden;

India steunt Sovjet-plan

Premier Nehroe van India heeft ou een persconferentie zijn volledige steun gegeven aan het Russische ontwapeningsplan dat naar zijn mening eerlijk en constructief is.

Over de Chinese militaire opbouw in Tibet zei hij dat hij geen betrouwbare gegevens bezit. Naar zijn inzicht is het Indiase leger sterk genoeg om de grenzen te verdedigen. De besprekingen in Peking over de grenskwestie duren voort, maar zijn nog in een voorbereidend stadium.

Lage lonen

Achttien Catalanen, die beschuldigd worden van aansporing tot opstand omdat zij hebben deelgenomen aan „de nationale protestdag" van 18 juni 1959, zijn voor een militaire rechtbank te Madrid verschenen. De openbare aanklager eiste twaalf jaar gevangenisstraf tegen de drie hoofdbeklaagden en gevangenisstraffen van drie tot negen jaar tegen de anderen. De beklaagden hebben verklaard op 18 juni 1959 gestaakt te hebben om te protesteren tegen de ontoreiekendheid der lonen in Spanje en niet om politieke redenen.

Voor vandaag en morgen

Bioscopen

WOENSDAG

ROXY 7.00 en 9.00 UUR:
„Droom Carriere"

CINELANDIA 7 en 9 UUR.
„Tarzan and the Leopard Woman"

WEST-END 7.00 en 9.00 UUR:
„The Tijuna story"

CARIBE
„Aventuras de tres charros"

ROYAL 8.00 UUR.
„The Miracle"
SUFFISANT 8.00 UUR:
„Call me Madam"

ALLERLEI:

CINETRUC op Terra Corra
20.30 JPF — Bridge oefenavond
20.30 CULTUURCENTRUM:
Filmstudie groep:
„The last day of summer"
VOETBAL 8.00 UUR:
Nederland — Curaçao - Rifstadion.
08.30 UUR WEST-END:
Neerlandiadag voor kopscholen.

DONDERDAG:

ROXY 7 en 9 UUR.
„Droom Carriere"
CINELANDIA 7.00 en 9.00 UUR:
„Springfield Rifle"

WESTEND 7 en 9 UUR.
„Kings go forth"
CARIBE 8.00 UUR:
„Giant claw"
ROYAL 8.00 UUR:
„Doctors Dilemma"
THEATER SUFFISANT 8.00 UUR:
„Café Colon"

ALLERLEI

8.30 UUR ASIENTO:
Emmastad Toneel"
8.30 UUR:
Hotel Curaçao Intercontinental:
Show 1960 van Brittanic club ten bate van oude mannen huis en gebrekkige kinderen.
ROXY: Neerlandiadag voor Lagere Scholen.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

SHELL CURACAO N.V.
TELEGRAM AFDELING
Woensdag 29/6 t/m Vrijdag 1/7
Kantoor open 07.00—23.30 Tel. 2307
J. N. F. Jung 23.30—07.00 " 3426
b.g.g. .... " 2400
AFDELING PERSONEEL
Woensdag 29/6 t/m Vrijdag 1/7
A. H. Beeker .... " 0-13029
Grebbelinieweg 36 ....
b.g.g. ... " 2400
MATERIALEN DIENST
Woensdag 29/6 t/m Vrijdag 1/7
A. de Jong .... " 4234
b.g.g. .... " 2400
CSM Rederij/Scheepsagentschappen
Woensdag 29/6 t/m Vrijdag 1/7
R. A. H. Laclé .... " 8144
b.g.g. .... " 2400

Globe

De Paus heeft dezer dagen een reusachtige globe ontvangen die op zijn verzoek door leden van de religieuze congregatie van het Goddelijk Woord is vervaardigd. Op deze globe, die een middellijn van een en kwart meter heeft, staan alle 2200 besuursgebieden van de r.k. kerk aangegeven.

Sranan Njoensoe

Eenzijdige blik op West-Europa ✶ Studie over volksgeneesmiddelen ✶ Speciale postzegels ✶

„De sociale en economische ontwikkeling van elk land brengt als logisch gevolg met zich mede dat ook de staatkundige situatie van dat land verandert. Dit geldt ook voor Suriname", aldus dr ir F. Essed in een interview met de omroepvereniging „Avros". De aanvaarding van dit principe leidt er vanzelf toe dat het koninkrijksstatuut, dat thans vijf jaar oud is, op sommige punten dient te worden herzien. Binnenkort zal dan ook een rondetafelconferentie over het koninkrijksstatuut worden gehouden. Over de punten die voor herziening en herinterpretatie in aanmerking komen, kon minister Essed zich evenwel nog niet uitlaten. Zoals wel algemeen bekend zal zijn, zal een dezer punten zeker de financiele paragraaf in het statuut zijn.

Sprekend over de Dominion-Status voor Suriname, merkte dr Essed op, dat de klok niet kan worden teruggezet en dat de eerstvolgende stap op staatkundig gebied zeer waarschijnlijk de Dominion-Status zal zijn.

De delegatie voerde ook oprienterende besprekingen in Japan over eventuele emigratie-mogelijkheden. Aan de regeringen van India, Ghana en Japan is informeel medegedeeld dat de Surinaamse regering het ten zeerste op prijs zou stellen een overheidsdelegatie uit deze landen in Suriname te mogen ontvangen.

Tezijnertijd zal, uiteraard op koninkrijksniveau, deze uitnodiging worden gedaan. Minister Essed beklemtoonde dat het hier geen zakenreis in de gewone in des woords betrof, „maar een orientatietocht om een einde te maken aan onze tot nog toe eenzijdige orientatie welke uitsluitend op west-Europa was gericht". Nu deze delegatie de mogelijkheden elders heeft bekeken, zullen binnenkort gespecialiseerde groepen uit Suriname derwaarts gaan om eventuele contracten te sluiten. „Dit is door de teruggekeerde delegatie niet gedaan, aangezien het hier uitsluitend orientatie betrof", aldus minister Essed.

Het statenlid mr Ooft was t.a.v. de nodige wijzigingen in het koninkrijksstatuut dezelfde mening toegedaan als minister Essed.

●

Dr ir Essed, minister van opbouw van Suriname, is benoemd tot lid van de werkgroep van de „International Union of Forest Research Organisations", die zich bezig houdt met bestudering van de aanwas in tropische bossen.

●

Onder auspicien van Wosuna en onder mentorschap van prof dr O. F. Uffelie te Utrecht zal de Surinaamse apotheker Percy Relyveld, na elf jaar in Nederland te hebben vertoefd, in Suriname een onderzoek verrichten naar de in Suriname in gebruik zijnde volksgeneesmiddelen. Voor dit doel denkt hij ongeveer vijf maanden in Suriname te verblijven, waarna hij wederom naar Nederland zal terugkeren.

●

Ter gelegenheid van de „dag der vrijheden" op 1 juli zullen speciale postzegels worden uitgegeven in de waarden van 10 en 15 cent met de afbeeldingen van resp. de vlag en het wapen van Suriname.

●

Het Alg. Handelsblad schrijft: Mede door de dollarschaarste, waaraan Cuba laboreert, wordt thans de export van triplex van de bruynzeel Suriname houtmaatschappij naar dat land ernstig gestagneerd. Ten einde nu te trachten de Cubaanse markt toch nog zoveel mogelijk te behouden, onderzoekt de Nederlandse regering in samenwerking met de Surinaamse de mogelijkheden om met de Cubaanse autoriteiten en enigerlei wijze tot een akkoord te komen.

Bruynzeel doet uiteraard alle moeite om de verloren afzet elders weer op te bouwen. Hoewel dit tijd vergt, is men in dit opzicht niet al te pessimistisch gestemd. Een betreurenswaardige concidentie is evenwel, dat de Amerikaanse triplexmarkt volledig in elkaar is geklapt. Niet omdat de verkopen aan de uiteindelijke verbruikers zich nu zo bijzonder slecht ontwikkelen, doch de triplexindustrie en- handel hebben van het lopende jaar te hoog gestemde verwachtingen gehad. Op basis hiervan is men gaan produceren en importeren met het gevolg, dat de voorraden nu veel te ruim zijn geworden. Produktiebeperkingen en ontslagen in de Amerikaanse triplexindustrie zijn thans dan ook aan de orde van de dag, terwijl het prijspeil vergeleken met begin 1960 met ten minste twintig procent is gedaald.

De problemen op de Amerikaanse markt hebben de moeilijkheden van Bruynzeel dan ook nog vergroot, maar toch heeft men goede hoop deze binnen afzienbare tijd weer te boven te zijn.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Spreek ik met de Amigoe?

(Vervolg van pagina 1)

ken, of, als men dat zonde vindt van zijn geld, heel stil te blijven zitten en vooral niets te zeggen, het is zo ellendig stom, dat gegiebel!!

Een oudleerling van het Radulphuscollege, Rudy M. Jesserun is een dezer dagen geslaagd aan de Technische Hogeschool in Delft voor scheikundig ingenieur. Rudy, onze hartelijke gelukwensen en familie Jesserun, masha pabien!

Verschillende abonnee's belden op over het zelfde onderwerp. De grote advertentie met aanbiedingen van allerlei soorten levensmiddelen verschijnt ieder woensdag van Van Wilpen. Henderson advertentie verschijnt pas donderdag en dat vindt iedereen even lastig. Inderdaad, dat zijn wij helemaal met onze abonnees eens, temeer daar wij zelf ook op donderdag naar de toko willen maar alle aanbiedingen steeds maar mislopen doordat de advertentie zo laat verschijnt. Wij hebben de suggestie aan de afdeling advertenties voorgelegd en die heeft op haar beurt weer beloofd er de nodige aandacht aan te besteden.

Wij hebben een baantje voor een jongeman. Hij moet pienter en eerlijk zijn (en hard kunnen lopen!) Meld je vlug bij de Amigoe. Op de vacature van de tandartsassistentie is —hoe bestaat het— nog niet één reactie binnengekomen. Wij hebben zo links en rechts geinformeerd en dachten eigenlijk dat er zoveel mensen waren zonder werk. We kunnen ons vergissen hoor

---

De groeten uit Nederland komen vandaag uit Roermond, uit het St. Ursula lyceum. U hoort de stemmen van Gerda Lieuw en Norali Oostfriesland. Uit Delft, de Technische Hogeschool Henk van der Sluis en Hans Schipper. Uitzendingen over radio Hoyer II om zes uur en radio Hoyer I om half zeven.

Gistermiddag om half vier werd aan de heer Oliveiro, consul-generaal van Venezuela op Curacao, een cheque ter waarde van veertienduizend gulden aangeboden. Namens de C.P.I.M. overhandigde de heer Herweyer het bijzonder waardevolle papiertje aan de heer Oliveiro, voorzitter van het comité „Curacao helpt Chili".

5 redders omgekomen

Tragisch ongeval in Portugal

In het plaatsje Serta, in de provincie Castelo Branco in midden-Portugal, zijn vijf mensen om het leven gekomen, terwijl zij achtereenvolgens trachtten een boer, die in een waterput was afgedaald en door gasverstikking om het leven kwam, te redden.

De eigenaar van een boerderij van het gehucht was in een put afgedaald om een defect aan de waterpomp te herstellen. De gassen, die uit de motor vrijkwamen, bleken voor de boer noodlottig te zijn. Een 15-jarige boerenknecht snelde zijn baas te hulp en hem overviel hetzelfde lot. Achtereenvolgens daalden in de put af een 24 jaar oude buurman, zijn 20-jarige broer, de 50-jarige vader van deze twee en een andere buurman van 20 jaar, die allen door gasverstikking omkwamen.

Tenslotte werd iemand zich bewust van het gevaar en belette verdere reddingspogingen. De brandweer werd gewaarschuwd. Deze bracht korte tijd later de stoffelijke resten van de zes slachtoffers naar boven.

Dramatische brand in Liverpool

Acht vrouwen en drie mannen zijn omgekomen bij een brand, die dezer dagen het grootste warenhuis van Liverpool heeft verwoest. Tien verkoolde mensen, waaronder de onder-directeur en drie van zijn medewerkers en medewerksters, zijn geborgen. Het elfde slachtoffer is een monteur van het warenhuis, die vijf vrouwen op de vier verdieping redde maar toen tenslotte een muur bezweek, naar beneden stortte.

Gevreesd wordt, dat er nog meer slachtoffers zijn. Het hoofd van de brandweer in Liverpool heeft verklaard, dat de vloer van de vierde verdieping in zijn geheel instortte en op de begane grond terecht kwam.

Op het ogenblik dat het brandalarm werd gegeven, bevonden zich zevenhonderd mensen, merendeels vrouwen, in het magazijn.

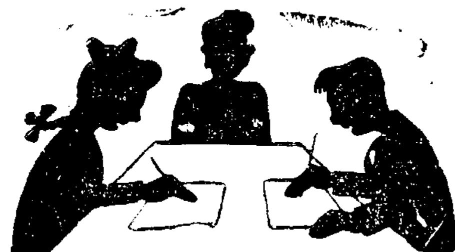
In de kelders van het warenhuis was 50.000 liter brandstof opgeslagen. Door twee ontploffingen vlak na elkaar sprongen de ruiten van aangrenzende gebouwen en werd een bioscoop ernstig beschadigd. In een uur tijds stond het gehele warenhuis van boven tot onder in lichter laaie, hoewel 150 brandweerlieden met twintig slangen het vuur bestreden.

NEDERLAND erkent MALI

De Nederlandse regering heeft de regering van de Mali federatie erkend. De minister-president, prof. J. E. de Quay, heeft in een telegram aan de heer Modiba Keita, president van de federale regering te Dakar, namens de Nederlandse regering en het Nederlandse volk gelukwensen aangeboden met de verkregen onafhankelijkheid.

AMIGOE VAN DE JEUGD

BEVROREN VUUR

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE: *Bud Chandler wil met Pete Warner, een plantkundige, op expeditie naar de wildernis van Brazilië. Bud heeft van zijn overleden oom de helft van een kaart, waarop de plaats van een verborgen schat in het oerwoud staat aangegeven. Een geheimzinnige Braziliaan, Dom Pedro Solino, raadt hun aan de ongunstig bekendstaande Thomas Brown als voorman mee te nemen. Op een avond worden zij overvallen en beroofd, in hun hotelkamer wordt alles overhoop gehaald. De consul vertaalt voor hen de tekst op de oude kaart.*

* * * * * * * * * * * *

De consul las verder: „...De wilden noemden de grote rivier de Xingu. Zij stroomde krachtig in noordwestelijke richting. Het werd tot tweemaal toe volle maan, terwijl wij met onze kano's stroomopwaarts voeren. We stieten op een grote, wilde volksstam, die zich de Kalapala's noemde. Zij begroetten ons vriendschappelijk en waarschuwden ons tegen een andere stam, de Chavantes, gevaarlijke menseneters.

Maar de Kalapala's waren, ondanks hun vriendschap, diefachtig van aard. Zodoende hadden wij een deel van onze schatten verspeeld, toen wij onze tocht voortzetten.

Ten lange leste kwamen wij bij een merkwaardige zijrivier. Deze rivier is zo zwart als de nacht en stroomt in de richting zuidzuidoost. Aangezien de Xingu de kleur van topaas heeft, kan deze zwarte zijrivier gemakkelijk worden teruggevonden. De wilden die hier op de oevers woonden, bleken ons eveneens vriendschappelijk gezind te zijn. Zij vertelden ons, dat de zwarte rivier de Kuluene wordt genoemd.

Een volle week lang voeren wij met moeite de donkere stroom op. Wij kwamen zodoende op een plaats, waar een rivier met helder water uit het westen stroomde. Op deze plaats ligt een reusachtig rotsblok, vele meters hoog, dat er uit ziet als twee opgestoken vingers van een hand. De steen was zo bijzonder gevormd, dat wij er een aanwijzing in dachten te mogen zien. Wij geloofden dat de rivier ons naar een veilige plaats zou brengen.

Direct gingen we in deze richting verder. De heldere stroom noemden wij Lágrimas. In het water vonden wij talrijke diamanten, waaronder zeer grote.

Gevaarlijke stroomversnellingen belemmerden onze voortgang. Het duurde tien dagen eer we ons doel bereikten. Op een wijde vlakte, waar een beekje in de rivier uitkomt, sloegen wij onze tenten op. Daar ligt ook de grot, aan de voet waarvan het heldere water stroomt. Deze grot is de schuilplaats geworden van onze schat, afkomstig uit de Tempel van de Zon, de schat die aan het begin van dit verslag volledig is genoemd.

Ik, José Dominico Fernandez, heb deze verklaring ondertekend en gezegeld in het jaar Onzes Heren 1541."

De stilte was hoorbaar, toen John Whittaker zweeg. Niemand sprak een woord. Toen stond de consul op en liep naar een grote kaart, die aan de wand hing. Hij wees naar een plaats in het hart van Brazilië, een gebied aangeduid als *Regiao Inexplorado*.

„Hier ligt Mato Grosso," zei hij, en er klonk spanning in zijn stem. „Hier is de rivier de Xingu. Hier stroomt de Kuluene, waarvan sprake is in het document. Dat is de oostelijkste van de vijf rivieren, die als de vingers van een hand samenstromen. Op deze wijze ontstaat de Xingu. De andere rivieren zijn, van het westen af gerekend, de Kuliseu, de Batovi, de Ronuro en de von de Steinen. Het gebied is vrijwel geheel van de buitenwereld afgesloten door het ondoordringbare oerwoud, rivieren met woeste stroomversnellingen en de wilde Chavantes. Ik heb jullie zo juist uit het document voorgelezen, dat de vluchtende Indianen een volle week lang de zwarte Kuluene-rivier opvoeren en zodoende op een plaats kwamen, waar een rivier met helder water uit het westen stroomde. Ik veronderstel dat het reusachtige rotsblok, dat er uit ziet als twee opgestoken vingers van een hand, daar nog wel te vinden zal zijn en jullie de weg zal kunnen wijzen. Dáár ligt jullie schat, beste mensen."

Plotseling spraken we door elkaar heen — opgewonden, onsamenhangend. „Denk eraan," merkte Whittaker nog op, „dat de staat aanspraak maakt op alle oudheidkundige vondsten. Maar je kunt rekenen op een redelijk deel van de waarde."

„Maar Dom Pedro geeft de hoogste waarde," grinnikte Bud.

„We zullen op onze tocht stellig in contact komen met de Indianen van de stam der Kalapala's en we mogen verwachten, dat zij ons goed gezind zullen zijn," merkte ik op. „Ik stel me voor, dat ik de medicijnmannen van zo'n stam juist nodig zal hebben voor mijn werk."

Whittaker keek mij even verbaasd aan. „Ja!" riep hij uit. „Door al die drukte met Dom Pedro en het document heb ik helemaal niet meer gedacht aan je eigenlijke plan. Tenslotte ben je nog altijd op geneeskrachtige kruiden uit, is het niet?"

„Ik was het bijna zelf ook vergeten," antwoordde ik. „Maar à propos, hoe staat het eigenlijk met Buds papieren?"

„De toestemming van het Rijksinstituut voor Archeologie heb ik vanochtend gekregen," stelde de consul ons gerust. „Je weet, dat je zonder die vergunning in Brazilië zelfs geen kiezelsteen mag oprapen. Het enige dat Bud nu nog nodig heeft, is de toestemming van de Dienst Bescherming Indianen, en dat zijn me de jongens wel. Maar zij hebben mij verzekerd, dat het wel zeer spoedig in orde zal komen. En dan nog iets, Warner..."

„Ja?"

„Het lijkt me het beste, dat je de kaart en de foto's maar bij mij in de brandkast laat. Jullie moeten de inhoud dan maar uit het hoofd leren."

Ik was het hier roerend mee eens. Dan behoefden we het kostbare stuk perkament niet al die tijd mee te slepen. „Wat denk jij ervan, Bud?"

„Ik zou zeggen, laten we maar gauw braaf gaan leren," antwoordde Bud spontaan.

Drie dagen lang stampten Bud en ik de inhoud van de kaart van Ned Chandler stevig in ons hoofd. Het was niet zo gemakkelijk als men misschien zou denken. We blokten ijverig, alsof we voor ons eindexamen bezig waren. Tenslotte hadden we het verhaal van José Dominico Fernandez zó stevig in het hoofd, dat het er wel nooit meer uit zou gaan. Ik voelde me echt opgelucht, dat ik het document niet meer nodig zou hebben.

Ten lange leste kregen we de toestemming voor Bud van de Dienst Bescherming Indianen. Nu konden we onze gang gaan. Ik belde direct het vliegveld op en ik had geluk: in het vliegtuig, dat 's middags naar Guaycas zou gaan, waren juist twee plaatsen vrijgekomen. Daarna draaide ik het nummer van het consulaat om John Whittaker het goede nieuws te vertellen. Hij was minder opgetogen dan ik. Zijn stem klonk somber.

Maar Bud was zo blij als een kind op sinterklaasavond. Hij schreef dadelijk een luchtpostbrief naar zijn moeder in Chicago en beschreef daarin onze plannen zó enthousiast, dat de ontdekking van Amerika door Columbus maar een klein uitstapje leek te zijn vergeleken met onze tocht naar het binnenland.

Ik vroeg me af of Bud wel enig begrip had van alle gevaren, die de kop hadden opgestoken sinds het ogenblik dat Ned Chandler het perkament in handen had gekregen. Ik geloof, dat ik de zaak nu duidelijk kon overzien. Ik voelde me als een vogel hoog in de lucht, die de wereld onder zich ziet, zoals wij de landkaart aan de muur. Duidelijk omlijnd zag ik hoe het avontuur, waar wij middenin zaten, was begonnen met de onstilbare dorst naar reizen en trekken van Ned Chandler. Door stom geluk was hij tegen een gestolen kaart opgelopen en die kaart had hem naar een verborgen stad gelokt, wat zijn dood was geworden. Hiermee was de geschiedenis niet ten einde. Er was een draaikolk ontstaan, die reikte tot Chicago: Bud werd meegesleurd en nu was ik er zelf ook in terechtgekomen. Hoe zouden we er uitkomen? Ik maakte me meer zorgen om Bud dan om mezelf. Hij dacht als rijke held te zegevieren en hij besefte niet, dat onze gehele expeditie als een kaartenhuis in elkaar kon vallen.

„Tjonge, Pete," riep Bud opgetogen, „als jij er niet geweest was, dan had ik maanden voor gek in Manàos kunnen rondlopen. De Dienst Bescherming Indianen had niet eens van mijn bestaan afgeweten. Jij hebt het allemaal voor elkaar gekregen, dat weet je heel goed."

Dat wist ik zeker.

„Dáár ligt jullie schat, beste mensen."

Hondenneus

Zo noemt men mijnheer Ernest Crocker, die, zoals men in Amerika zegt, „de millioenen uit zijn neus haalt". Tijdens de oorlog zocht de regering iemand, die geweldig goed kon ruiken. Er moest namelijk een middeltje worden uitgevonden om speurhonden te misleiden. Het gebeurde maar al te vaak, dat parachutisten, na hun neerdaling in door de vijand bezette gebieden, door bloedhonden en politiehonden werden opgespoord.

Het toeval wilde, dat mijnheer Crocker, dus de man met de beste neus, tegelijkertijd een geleerd analyst en onderzoeker was. Bij zijn proefnemingen deed hij verscheidene belangrijke ontdekkingen. Als iemand bij hem thuis koffie zette, kon hij in de lucht van de koffie veertig verschillende geurtjes onderscheiden. Ook nam hij met zijn neus waar, dat de geur, welke een mens achterlaat er „uitziet" als een lange reeks wolkachtige gedaanten, een soort optocht van geurwolkjes dus.

Na de oorlog gebruikte hij zijn „millioenenneus" om bedorven waren op te sporen en thans blijken ook vele grote bedrijven zijn neus heel goed te kunnen gebruiken. Zo kwam mijnheer Crocker, door aan een vork te ruiken, tot de ontdekking dat het metaal gevaarlijke gifstoffen bevatte en dat deze aanwezig waren in alle zilverwaren, welke een fabriek vervaardigde.

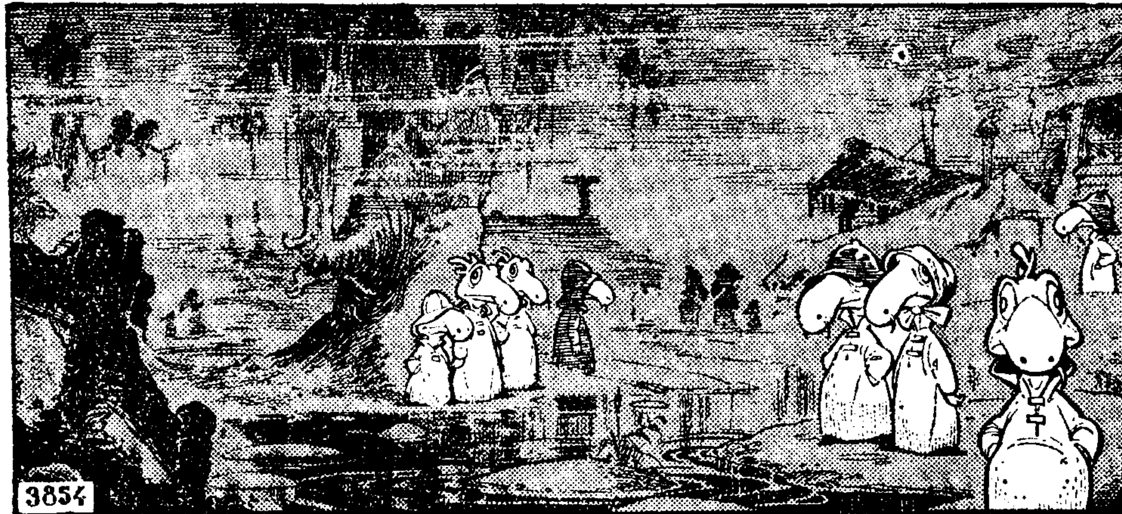
Mijnheer Crocker zegt, dat hij zijn fijne neus door oefening heeft verkregen. Men moet in de natuur aan alle boomblaadjes en bloemstengels ruiken. „Dat is veel lekkerder," zegt hij, „en gezonder ook dan roken."

De ondergang van een koninkrijk

Tom Poes en de Nozellarven

3854. — Over het land Drasgloom daalde een vale avondschemering. Uit het moeras dreven de nevels nader, zodat de grauwe dag vreugdeloos in damp en mist ten onder ging.

De bewoners staakten hun dagtaak en groepten zwijgend samen om zich nog een weinig te ontspannen voor het slapen gaan.

Het borrelen en gorgelen van de moddervlakte was het enige geluid, dat hier doordrong, slechts zo nu en dan onderbroken door de schrille kreet van een late drasdelver.

„a, ja, het is me wat", prevelde iemand. Zijn buurman schudde afkeurend het hoofd — en de ander, geschrokken door deze terechtwijzing, klemde de lippen weer op elkaar. Met een kort gebaar wees hij in de richting van het moeras. Daar was een vreemd gedreun hoorbaar geworden, dat langzaam naderbij kwam.

Er onstond een lichte beroering onder de menigte. Allerwegen werden de halzen gerekt of de ogen gerold en hier en daar mompelde men: „Slingervinger!" Want de gids was een bekende figuur in dit achtergebleven gebied en het geluid van zijn trommel werd altijd met ontroering begroet.

Het was dan ook geen wonder, dat men ongemerkt wat naderschuifelde in de richting van de weg waar hij straks aan land zou komen.

„Kijk", zei Tom Poes, „daar staan lieden! Nog even, heer Ollie, we zijn er haast, denk i."

Heer Bommel hief het hoofd op.

„Het is de hoogste tijd", sprak hij met doffe stem. „Dit alles is te veel geweest voor mijn teer gestel; ik stort bijna in, Tom Poes. Een hartelijke ontvangst en een warme omgeving...... dat is het waar ik naar snak."

64. — Voorzichtig wordt de gewonde naar de paarden gebracht en zo snel Erwins toestand het veroorlooft, keert men nu naar de burcht terug. De vreugde, niet in het minst van de oude Helge is onbeschrijflijk bij het weerzien van Ingrid, die bij allen zeer geliefd is. Ogenblikkelijk ontfermt het oude mensje zich over de gewonde Erwin, liefdevol geholpen door Ingrid en Eric. Er speelt een glimlach om Erics mond, als hij even later met Helge het ziekenvertrek verlaat. In betere handen zou hij zijn zoon niet kunnen wensen...... „Nu zorg ik maar voor arme ouwe Hrap", mompelt Helge verlegen. „Die stakker is zo alleen, nietwaar? En hij verdient een goede behandeling...... want hij heeft zo zijn best gedaan voor mijn Ingrid." Het gezicht van de zonderling vertrekt in een brede grijns, als zij zijn kamertje binnengaan. „Zo'n oude taaie eik gaat niet om, bij de eerste bijlslag", gromt hij, en met een pijnlijk gezicht stelt Eric vast, dat Hrap inderdaad nog voldoende kracht in zijn eeltige knuisten heeft voor een ferme handdruk. „Hij gaat zeker niet dood, hè?" gromt achter hem Olafs stem, teleurgesteld naar het schijnt, maar de blik in de ogen van de berenjager duidt op het tegendeel. „Laten we onze veten maar vergeten, ouwe gek", richt Olaf zich tot Hramp. „Steek de kippenschuur in de brand en kom op mijn hof wonen, zoals vroeger...... Eh...... zegt wel...... en daarin ben ik dan niet de enige, hihihi......" Allen barsten in lachen uit. „Wel, wel, dan komt er een dubbele bruiloft", buldert Olaf, „wie had dat gedacht......" Nog glimlachend blijven Erics ogen ineens rusten op Thorfinn Snelvoet, die wat triest terzijde staat. „Nu gij, Thorfinn, Snelvoet", zegt hij vriendelijk, „wilt ge ons niet vertellen wat Arnar ons heeft aangedaan?"

Ariba ARUBA

Wederom geslaagd — Sportfestijn —

Als men na een sportmanifestatie van enige uren kan zeggen, dat men zich geen minuut verveeld of geergerd heeft, dan is deze manifestatie in alle opzichten geslaagd. En zo was het ook gisteravond in het Lago Sport Park. De publieke belangstelling was weer zeer groot, de spanning heeft er van het begin tot het einde in gezeten en de prestaties mochten er ook zijn. Wij vragen ons echter af, waarom de entree-prijzen zo hoog waren. Wat kregen wij nu te zien? Een handjevol betalende toeschouwers, terwijl het stadion vol was. Het Lago Sport Park is zodanig gebouwd, dat men zonder enige moeite over de muren kan klimmen, terwijl aan een van de zijden het zicht van buitenaf zeer goed is. Aan deze zijde stonden de mensen dan ook rijen dik. Als de ASU de entree-prijzen in plaats van f. 2.— op f. 0.50 gesteld had, waren bijna alle mensen binnen gekomen. Men moet er ook rekening mee houden dat in het Lago Sport Park nooit entree geheven wordt, zodat men niet gewend is te betalen. Wij hebben mensen van de Lago Sport Park Board gesproken en deze mensen (die het echt kunnen weten) waren ook van mening dat de entree-prijs te hoog lag. Het is in ieder geval een les geweest.

Het interessantste en meest sensationele nummer van deze avond is wel de 15-mijl wielerwedstrijd geweest, die op glansrijke wijze gewonnen door N. Hajal uit Trinidad. Veel deelnemers waren voor deze wedstrijd gestart, maar in het begin vond er een valpartij plaats, die de meeste uitschakelde. Er bleven zes over, maar ook de zes sterksten. Het waren 5 antillianen tegen de man uit Trinidad.

Nu zagen wij ook echt teamwork.

Op allerlei manieren trachtte men Hajal af te matten, maar door de grote rijkunst van deze is het niet gelukt. Een van de uitblinkers van deze race was ook de venezolaan Reyes, die, ondanks het feit dat hij tweemaal van fiets moest verwisselen zijn achterstand inliep, en zich daarbij de actiefste deelnemer toonde. Gaston Richardson had misschien de race kunnen winnen als hij niet zo vroeg gedemarreerd had voor de eindsprint, want Hajal kleefde zich aan hem vast en reed hem op het laatste ogenblik voorbij. Daar komt nog bij dat indien geen van de antillianen gedemarreerd had, Hajal dit wel had moeten doen, aangezien, wanneer het op een massale eindsprint uitgelopen was, Gaston Richardson de overwinnaar zou zijn geweest, daar hij in pure snelheid Hajal de baas is. Maar, hoe het ook zij, de beste heeft overwonnen en de grootste hulde die hij na afloop in ontvangst mocht nemen, was ten volle verdiend. Hajal heeft zich de beste wielrenner getoond, die wij ooit op Aruba gezien hebben, en wij hopen hem bij een volgende gelegenheid weer hier te zien. Onze jongens kunnen nog veel van hem leren, vooral op het gebied van taktiek.

De reus Rebel zorgde weer voor een fantastische worp met de discus. Hij wierp 171 voet en had hiermee liefst 53 voet verschil met nummer twee, Herman Hope. Maar ja, hij heeft het voordeel een reus te zijn en alle kneepjes van het vak te kennen. Ook Rebel hopen wij nog eens hier te zien, want van hem kan men hier veel leren.

Vermeld dient nog te worden de 3-mijl hardloopwedstrijd, waarbij alle ereprijzen door de jonge athletiekvereniging Animo in de wacht gesleept werden. Animo is een athletiekvereniging die zich op het lopen van lange afstanden toelegt en waarbij de training bestaat uit het elke avond hardlopen van het DOW-kantoor in Oranjestad naar het Aruba Caribbean Hotel en terug. En dit zijn vele kilometers.

Hier volgen tenslotte de overige uitslagen:

ATHLETIEK

Hoogspringen
1. Herman Hope; 2. Ramon Sharpe; 3. Robert Ponson.
220 yards
1. E. Concepcion (Cur.); 2. Ramon Sharpe (Ar.); 3. Gonet (Cur.)
Discuswerpen
1. Rebel (Cur.); 2. Herman Hope (Ar.); 3. Irvin Guy (Ar.)
440 yards
1. R. Sharpe (Ar.); 2. J. Werleman (Ar.); 3. Gonet (Cur.).
Verspringen
1. Herman Hope (Ar.); 2. Sophia (Cur.); 3. Irvin Guy (Ar.).
3 mijl
1. F. Geerman (Ar.); 2. T. Werleman (Ar.); 3. [illegible] Geerman (Ar.)

WIELRENNEN

1 mijl klasse B
1. C. Coffie (Ar.); 2. A. Texeira (Cur.); 3. Williams (Ar.)
2 mijl junioren
1. Sweetnam; 2. Nicholson; 3. Maldonado.
3 mijl klasse A
1. N. Hajal (Tr.); 2. G. Richardson (Ar.); 3. V. Curlingford (Ar.)
1 mijl klasse A
1. G. Richardson (Ar.); 2. P. Coffie (Cur.); 3. N. Hajal (Trin.).
3 mijl klasse B
1. C. Cofie (Ar.); 2. A. Texeira (Cur.); 3. B. Frans (Ar.).
3 mijl junioren
1. Williams; 2. Sweetnam; 3. Nicholson.
15 mijl
1. N. Hajal (Trin.); 2. Gaston Richardson (Ar.); 3. P. Coffie (Cur.).

Vijfhonderdnegen stukjes hout en vijftien verschillende houtsoorten heeft de heer Gomez verwerkt in het portret van Dr. Albert Plesman, dat hij naar aanleiding van een foto maakte. De heer Gomez, Surinamer en werkzaam bij de CPIM, heeft met het maken van houtinlegwerk zijn sporen verdiend. Wanneer CPIM-ers van hun maatschappij afscheid nemen, is veelal hij het, die voor een kunstzinnig souvenir zorgt. Op verzoek van de Venezolaanse consul heeft hij al eens een Simon Bolivar voorstelling gemaakt. Om de houdbaarheid van een dergelijk inlegwerk te kunnen garanderen, moet het gebruikte hout zeker twintig jaar oud zijn.
De heer Gomez, in een houtrijke omgeving opgegroeid — Suriname telt namelijk zo'n vierhonderd houtsoorten — heeft aan dit mooie levendige materiaal zijn hart verpand.
Ondanks het feit dat zijn hobby hem veel bevrediging schenkt, koestert de heer Gomez toch een wensdroom: het liefst zou hij zien dat dit Plesmanportret in het nieuwe stationsgebouw van het vliegveld van Paramaribo kwam te hangen....

Waterplant Dient als voorbeeld

In de V.S. maakt men zich zorgen over de afnemende hoeveelheid drinkwater; om aan de vraag voor de 20 komende jaren te kunnen voldoen, zullen additionele bronnen gevonden moeten worden.

In verband met de plannen die de regering van de V.S. ter oplossing van dit probleem bestudeert, brachten de heren Aandahl en Cywin van het Departement van Buitenlandse Zaken van de Verenigde Staten kort geleden een bezoek aan Aruba, waarbij zij in de waterfabriek te Balashi zijn rondgeleid.

In een brochure „The Facts about Salt Water Conversion" van april 1960, uitgaande van „Research and Education Committee for a free world" te Washington, wordt Aruba's waterfabriek de meest efficiënte genoemd. Van 17 bestaande waterfabrieken die in het artikel „The Saline Water Conversion Story" in de brochure worden genoemd, heeft Aruba de grootste capaciteit, nl. 3.500.000 gallon per dag, gevolgd door de waterfabriek aangelegd door The Anglo American Corporation in de Oranje Vrijstaat (Afrika) met 2.800.000. De volgenden zijn de waterfabrieken te Al Kuwait (Perzische Golf) met 2.500.000, op Nassau in de Bahamas met 1.200.000 en Curaçao met 1.000.000.

De Mulo-geslaagden

Negentien Mulo-candidaten hebben op dinsdag hun diploma's behaald. Het waren Nelida Solano, Filomena Swaen, Angelica Tromp, Edna Tromp, Ellen Roos, Louisa Kelly, Rafael Jansen, Ismael Jacopucci, Ruben Jacobus, Imro Dongen, William Philips, Antonio Zambrano, Gerold Engelbrecht, Ronald Ponson, Ewald Mohamed, Frits Oliviera, Dorothy Evelyn, Gloria Bell en Henk de Vries.

De succesvolle candidaten van dinsdag waren:

Magdalena Watchman, Nelson Wallace, Gerda Sjaw-Akian, Carmen Wong, Alcira Tremus, Irma Romney, Florence Reeberg, Wanda da Silva de Freitas, Gerda Ho, Isenia Wever, Claudette Thomas, Francisco Romero, Leonida Henriquez, Judith Wijdh, Marion Dumfries, Leonardo Tromp, Helen Smith, en Andres Rodriguez. Proficiat!

Agenda Aruba

Woensdag, 29 juni
Bioscopen:

DE VEER 8.30 uur:
„Accused of Murder"
RIALTO 8.00 uur:
„El Super Flaco"
PRINCIPAL 8.00 uur:
„Jungle Heat"
AURORA 7.30 uur:
„The Mugger"

SAVANETA 7.30 uur:
„Guns, Girls and Gangsters"

45 slaagden voor toelating H.B.S.

45 Kandidaten zijn geslaagd voor het toelatingsexamen voor de eerste klas van de H.B.S., dat op 21 en 22 juni j.l. werd gehouden.

Van de 45 kandidaten zijn er 43 toegelaten, daar twee geslaagden naar Nederland vertrekken. Met één kandidaat, leerling van het Dominicus-college wordt het examen voortgezet.

Een indeling volgens de scholen geeft het volgende beeld:

A. de Veerschool:
Kandidaten: 4; Geslaagden 2, t.w. Gerschen Bergersen en Paul Lobbrecht.

Pieter de Boerschool:
Kandidaten 4; Geslaagden 2, t.w. Huub Treijtel en Jan de Vies.

Julianaschool:
Kandidaten 4; Geslaagden 2, t.w. Cisca Hofman en Johanna van Mervennée.

Filomena College:
Kandidaten 2; Geslaagd: Lenie Fornara.

Mon Plaisir School:
Kandidaten 7; Geslaagden 7, t.w. Yvonne Balinge, Martin van Dijk, Peter de Graaf, Robert Henriquez, Leonard de Moulin, Lucie Tjong Ayong en Arend Zwaag.

Beatrixschool:
Kandidaten 12; Geslaagden 2, t.w.: Diederik Ouwehand en Jan Hollander.

Dominicus College:
Kandidaten 30; Geslaagden 7, t.w.: Albert van Breet, Edwin Croes, Marcial Croes, Matthias Croes, Raul Quilotte; Miguel Reyes en Kenneth Scott.

Augustinus College:
Kandidaten 18; Geslaagden 5, t.w.: Rudi Bislip, Bart Egers, Rafael Groenevelt, Nico St. Jago, en Alfred Soons.

Maria College:
Kandidaten 29; Geslaagden 17, t.w.: Carla Becker, Luciana Boekhoudt, Nicolasa Boekhoudt, Adela Croes, Catalina Croeze, Riet van de Heuvel, Lilian Laclé, Truusje Du Maine, Gregoria Martinus, Joan de Miranda, Shirley Niekoop, Verina Odor, Judith Paskel, Vilma Pieternella, Merle del Prado, Liesje Thijssen en Raquel Wolter.

Alhoewel het Collegio Arubano bij de aanvang van het nieuwe schooljaar in staat zou zijn geweest 50 à 55 leerlingen in de eerste klas toe te laten en alhoewel het examen op het normale peil gehouden is, bleken dus slechts 45 in staat dit examen met goed gevolg af te leggen.

De commissie van toelating was als volgt samengesteld:

Drs. J. H. G. Mulders (voorzitter) en de heren M. J. van de Heuvel, J. H. van Gompel, N. P. Hoogerboord en W. F. B. Mensink.

Uit politierapporten

Aanrijding

Omstreeks elf uur maandagavond reed de A-7 bestuurd door H.E. op de Adriaan Lacle boulevard de geparkeerde personenauto D-7 aan. Er waren geen persoonlijke ongelukken, noch was er van drankinvloed sprake. De gezamenlijke schade bedroeg f. 400.—.

„Marisol" terecht

Het motorbootje „Marisol" dat sedert enkele dagen vermist werd en voor het laatst zondag j.l. vanaf Westpunt, Curacao gezien was, is ondertussen door Marinevliegtuigen van Porto Rico op zee gevonden. De tanker „American Eagle" die in de buurt was heeft de twee mannen die zich aan boord van de „Marisol" bevonden opgepikt. Er werd geseind dat zij zich in goede gezondheid bevinden. De loodsboot „Aruba", voer dinsdagavond onderlei ding van de Onderhavenmeester Berkhout uit om de schipbreukelingen van de American Eagle over te nemen en naar Aruba te brengen, alwaar zij hedenochtend omstreeks 3 uur verwacht werden aan te komen.

Zeeman ingesloten

Om 2.20 verscheen maandag aan de Lago poort, een zeeman met een wond boven het rechteroog, veroorzaakt door de zeeman D.S. van het zelfde schip waarop de gewonde vaart, de „Nassau Cay". Dokter Dussenbroek verleende eerste hulp. Nog geen uur later kon de politie de dader arresteren; hij werd ingesloten.

Twee Santas doen Aruba deze week aan

Oranjestad — Twee schepen van de Grace Line, de Santa Maria en de Santa Paula, met respectievelijk 28 en 277 passagiers doen Aruba deze week aan.

CHELA RIVERO vertrokken

Oranjestad — Na een verblijf van ruim twee weken is de Mexicaanse zangeres Chela Rivero wederom vertrokken. Chela's optreden was overal op Aruba succesvol; zij neemt zeer aangename herinneringen mee van ons eiland, waar haar zoveel enthousiasme en vriendelijkheid te beurt zijn gevallen.

45 doden Mijnramp

Een zware ontploffing in een steenkoolmijn bij Abertillery, aan de grens tussen Engeland en Wales, heeft aan 45 mijnwerkers het leven gekost.

De explosie deed zich omstreeks het middaguur voor, toen 700 man in de mijn werkte. De ramp voltrok zich op een diepte van 320 meter, op ongeveer 2.000 meter van de liftschacht. De slachtoffers moeten op slag zijn gedood. Vier mannen die op 500 meter van de ontploffing waren, liepen ernstige brandwonden op.

De reddingsploegen moesten zich een weg banen door neergestort gesteente dat de gangen versperde.

visie op het wereldgebeuren

Oplevende spanning in ALGERIJE

Het „Frans-Algerijnse front, de politieke organisatie die een week geleden werd opgericht om Algerije-Frans te doen blijven, heeft medegedeeld, dat het aantal leden met sprongen omhoog vliegt als gevolg van de ongerustheid onder de Europese bevolking van Algerije over de stappen om tot een staking der vijandelijkheden te komen. In de meeste steden en in tal van dorpen in Algerije zijn aanmeldingskantoren geopend. Volgens de organisatoren zouden ook Mohammedaanse dorpelingen zich in groten getale bij het front aansluiten. In Algiers alleeen zouden er al 120.000 leden zijn. Sommige waarnemers in de Algerijnse hoofdstad voorspellen, dat het front wellicht de machtigste politieke macht in Algerije zal worden. Voorzitter is Boualem, een der vice-voorzitters van de Franse nationale vergadering.

Functionarissen van het front verklaarden „tegen elke agitatie" te zijn. Het front sympathiseert met de groep in het Franse moederland onder leiding van Jacques Soustelle, die zich ook tegen een Algerijns Algerije heeft uitgesproken.

Naar verluidt hebben de Franse autoriteiten in Algiers de leiders van het front aangemaand voorzichtig te zijn in de huidige gevoelige situatie, welke als gevolg van de voorbereiding voor de onderhandelingen in Parijs over een beeindiging van de strijd is ontstaan.

In Algiers werden pamfletten verspreid, getekend door „de clandestiene organisatie van de patrioten van Frans Algerije", waarin de ontvangers wordt bericht dat zij voorkomen op een lijst van 384 personen die aangewezen zouden zijn om later uit Algerije te worden uitgewezen.

Volgens een niet-officiele schatting zouden in Algiers en de buitenwijken daarvan ongeveer 10.000 man politietroepen en een zelfde aantal legertroepen zijn, die uit het gezicht worden gehouden.

Jacques Soustelle, heeft de Franse regering beschuldigd van zwakheid bij de behandeling van de Algerijnse kwestie.

De psychologische demobilisatie van de publieke opinie in Frankrijk is wel het zwakste punt van de regering geweest, aldus Soustelle.

Van de mensen, die het niet eens zijn met de Algerijnse politiek van de regering — zo zei hij — is natuurlijk niemand gekant tegen een wapenstilstand in Algerije waar zij wel iets tegen hebben, nl. politieke onderhandelingen met het Algerijnse bestrijdingsfront, is echter een heel andere zaak.

Het gaat er maar om of het Algerijnse bevrijdingsfront de kans mag hebben om een eenzijdige dictatuur in Algerije in te stellen. Als dat zou gebeuren, zou er een explosieve toestand ontstaan, aldus Soustelle. De ex-minister verklaarde dat de strijd in Algerije geen militair, maar een politiek karakter heeft.

SOUSTELLE

Hij kantte zich in het bijzonder tegen het voorstel van De Gaulle om het bevrijdingsfront in te schakelen bij het toezicht op de komende volksstemming in Algerije.

Als een Mohammedaanse boer een terrorist in een stemlokaal ziet zitten en ontdekt dat deze terrorist zijn buren of familieleden heeft vermoord, zal hij denken dat die man nu een officiele functie heeft. Hij zal dan concluderen dat hij met zijn toekomstige baas te doen heeft en dat het dus het verstandigste is om diens bevelen maar direct op te volgen, aldus Soustelle.

EICHMANN

De uitlatingen van de Israëlische minister van buitenlandse zaken, mevrouw Golda Meir, en premier Ben Goerion volgens welke Adolf Eichmann een „monster" zou zijn en de „grootste moordenaar van ons volk" strekken er toe de indruk te wekken dat Eichmann reeds veroordeeld wordt nog voordat zijn rechters zijn aangewezen, aldus schrijft de „Daily Telegraph". Deze manier van doen, aldus het blad, doet denken aan die sherif uit het verre westen die, na een bandiet gepakt te hebben, tot zijn mannen zei: „Vooruit jongens, geef hem een mooi proces alvorens hem op te hangen....." In deze omstandigheden, zo schrijft de „Daily Telegraph", komen velen tot de overtuiging dat de voor de hand liggende oplossing zou zijn dat Israël de Verenigde Naties of het Internationaal Gerechtshof in Den Haag om advies vraagt over de te volgen procedure.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

WOENSDAG

15.15 Muziek uit Frankrijk
16.00 „Favorita" op een bandopname van de NRU
16.30 Hora infantil bao di direccion di Sra Laura Hart
18.00 Noticia na Papiamento
18.15 Variedad Musical
18.30 Voor de Nederlandse Koopvaardij
19.00 Nieuwsberichten
19.45 De lichte toets met muziek uit de Ver. Staten
20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 Declamatie door Elis Juliana
21.30 „The Philips Music Box"

DONDERDAG:

7.00 Nieuwsberichten
8.00 Herhaling van het nieuws
8.15 Het orkest van André Kostelanetz
9.45 Intermezzo met Al Jolson
10.00 Van Wilpen's premieprogramma
10.30 In ons ochtendprogramma van klassieke muziek speelt vandaag de pianist Cor de Groot vier ballades van Chopin, de Poolse componist, die 150 jaar geleden geboren werd
11.15 „La Voz del Hogar"
11.30 Een programma van Henderson
12.03 Lunchmuziek door het orkest van Michel Legrand
14.00 Concertino voor Gitaar en Orkest van Santorsola
15.15 Muziek uit Duitsland
15.30 „Op de thee bij CTC"
16.00 Filmmuziek
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical
18.15 De Curaçaose Jeugdomroep presenteert „Mastklimmen" onder auspiciën van Casa Cohen
19.00 Nieuwsberichten
19.15 Palacios-programma (Ned.)
19.45 De lichte toets met Europese orkesten
20.15 La Bonanza-halfuur
20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 „Fiesta Antillana", het vuur voor de Antilliaanse artisten onder algemene leiding van Rudi Hollander
22.00 Op een bandopname van de NRU speelt Malando
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

RADIO KELKBOOM

WOENSDAG

18.30 Dinnermuziek
19.00 Noticias na papiamento
19.15 Musicavaria
19.30 Musica hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte americana
20.15 Lagrimas de una madre
20.30 Musica varia
21.00 Peticiones
21.30 Los bribones
21.45 Celia Cruz con la Sonora Matancera

DONDERDAG

11.30 Variacion musical
12.00 Lunchmuziek

....Nederlands nieuws....

12.10 Noticias locales
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte Americana
12.55 News in nutshell
13.00 Musica varia
16.00 Rancheras
16.30 Noticia lokaal-polis y deportiva
16.45 Cocktail musical
17.00 Danzones Cubanos
17.15 Musica cu Marty Robbins
17.30 Vicentico Valdez
17.45 Leo Marini con la Sonora Matancera
18.00 Calypsos

AVROS

WOENSDAG

15.00 Voor de jarigen
16.00 Matinee musicale
17.30 Populaire melodieën
17.45 Middenweekcommentaar van de RVDS
18.00 Nieuwsberichten
18.15 Militair allerlei
18.45 Medisch-paedagogische rubriek in het Surinaams
19.00 Njoensoe na ini sranan tongo
20.00 Gesproken brief uit New York
20.15 Woensdagavondconcert
21.50 Nieuws
22.30 The ivory board

DONDERDAG

7.00 Nieuwsberichten
7.30 Populaire platenparade
11.00 Twarfoe joeroe njoensoe
11.15 Steelbandmuziek
12.45 Nieuwsberichten
14.00 Hindostaans teenageprogramma
16.00 Matinee musicale
17.45 De regering spreekt
18.00 Nieuwsberichten
18.15 Avros Jazz Sociëteit
19.00 Njoensoe na ini sranan tongo
19.45 „U en Uw kinderen"
20.30 Surinaams hoorspel
21.15 Around the world in music
21.50 Nieuws
22.00 Music to sumber

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

WOENSDAG

18.30 Gelukwens tgv de 49e verjaardag van Z.K.H. Prins Bernhard
18.41 Commentaar op het nieuws
18.43 Nederlands nieuws
18.50 Dansmuziek
19.05 Muziek, nieuwtjes en groeten voor Suriname
19.35 Muziek en liedjes voor iedereen
20.20 Klankbeeld over het Prins Bernhardfonds
20.35 Nabeschouwing van de vierde etappe van de Ronde van Frankrijk
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door Ds G. R. Visser

DONDERDAG

18.32 Nieuws en commentaar
18.43 Nederland nieuws
18.55 Het Holland Festival
19.45 Stuyvesant College
20.15 „Mijn reis door de West", door J. v.d. Walle
20.35 De Ronde van Frankrijk
20.40 Nieuws in het kort
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door Pater L. Verhagen

RADIO CARACAS TELEVISION

WOENSDAG

18.00 Cortos cinematograficos
18.30 José Bohr
19.00 Julian Pacheco
19.30 Papa lo sabe todo
20.00 El observador Creole
20.15 Su novela Palmolive
20.30 Estampas Criollas
21.00 La novela Camay
21.15 Amador Bendayan en television
21.30 Camioneros
22.00 La hora del sindicato
23.00 Cineprograma

DONDERDAG

10.30 Cosas de mujeres
11.15 Cortos cinmatograficos
11.30 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
12.30 Su novela Fab-vorita
13.30 El imparcial television
14.00 Documentales
14.30 Club femenino
15.00 Por el ojo de la cerradura
16.00 Estudios de Hector Monteverde
16.30 Club de los nietos
17.30 Cortos cinematograficos

Post in Zwitserland

De Zwitserse posterijen hebben hun eerste twee sorteermachines aangeschaft die in het najaar in Zürich en Lausanne in verbruik worden genomen. Vorig jaar behandelen de Zwitserse posterijen 1.400.000.000 brieven en kaarten. Het aantal per post verzonden kranten en tijdschriften bedroeg 738 miljoen, het aantal postpakketten 94 miljoen.

Amsterdamse Beurs

BEURS ....

De beurs kenmerkt zich deze week door een technische koersreactie gepaard gaande met vrij scherpe fluctaties die voor sommige fondsen nogal grote afmetingen aannemen. Vandaag was vooral Hoogovens aangeboden hetgeen neer kwam op een verlies van twintig punten. Kon. Olie was nauwelijks prijsbehoudend terwijl de overige internationale fondsen na een bepaald flauwe opening een herstel vertoonden zonder echter het slotpeil van gisteren te benaderen. De handel had een rustig verloop en de beurs verkeert in afwachting van de opening van Wall Street. Overige afdelingen zeer kalm en nauwelijks prijshoudend uitzonderd Delimaatschappij die het gisteren geleden verlies voor een belangrijk deel inhaalde.

Nederl 4 1/4 pct 1959	93 7/8
Nederl 3 pct 1947	93 3/8
Bank Ned gem 4 1/2 '58/59	100 3/8
Bank Ned gem 5 1/4 1958	104
Lening Ned Antillen 1959	100
Lening Ned Antillen 1960	99 1/16
Ned Handelmij	——
Amsterdam Rubber	115 1/2
HVA	163 1/2
AKU	567 1/2
V.d. Bergh Jurgens	290 1/2
Calve	930
V. Gelder	302
Hoogovens	781
W. M. Muller	435
Philips	1190
Unilever	961 1/2
Wilton Feyenoord	207
Billiton 2e	395
Kon. Olie	142.25
KLM	108
KNSM	182 1/2
V. Ommeren	271
Scheepvaart Unie	144 3/4
Robeco	230
HBU (Cert)	223
Ngombezi	235
Brocades	442 1/2
Curaçaosche Hand Mij	160
Excelsior	156 1/2
Heineken	694
Ketjen	483
Kon Ned Papier	296
Kon Ned Zout	920
Overzeese Gas	266
Rott Droogdok	620
Stokvis	250 1/4
Ver Mach Fabr	230 1/2
Zwanenberg-Org	768
Ant Brouwerij	——
Ant Verf	198 1/2
ANP-CBS-BEURSINDICES:	
Intern Concerns	622.37
Industrie	313.84
Scheepvaart	161.11
Banken	202.19
Cultures, enz	146.57
Algemeen	415.95

SURINAME en de E.E.G.

De Surinaamse minister van economische zaken Dr. P. van Philips en de heer R. A. Ferrier, directeur van economische zaken in Suriname, vertrekken 4 juli uit Paramaribo naar Nederland.

Het doel van de reis is voornamelijk het bespreken van vraagstukken, die verband houden met de economische associatie van Suriname met de Europese economische gemeenschap.

New Yorkse Beurs

De New-Yorkse effectenbeurs moest gistermorgen opnieuw terrein prijs geeven vooral onder invloed van het minder ggunstige nieuws uit het bedrijfsleven. In de namiddag verminderde de belangstelling aanzienlijk en schommelen de meeste fondsen rond het lagere middagniveau. De grondstemming was gedrukt en door toegenomen verkopen tegen het slot sloot de markt op het laagste punt van de dag. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1236, waarvan hoger 327, lager 696 en onveranderd 213. De aandelenomzet bedroeg 3.120.000, de obligatieomzet 5.380.000 dollar.

De koersen waren als volgt:

Aluminium Company	83
Amerade	59 5/8
American Tel and Tel	89
Anaconda Copper	48
Bethlehem Steel	44 7/8
Boeing Airplane	25 7/8
Canadian Pacific	24 1/2
Chrysler	45 1/8
Columbia Gas	19
Dupont de Nemours	210 1/2
Firstamerica	27 [illegible]
Ford Motor	66
General Electric	9[illegible]
General Motors	44
Intern Bus Mach	51[illegible]
Intern Nickel	55 [illegible]
Jones and Laughlin	67 [illegible]
KLM	28 7/8
Republic Steel	62 7/8
Reynolds Tobacco	70 3/8
Royal Dutch	38 3/8
Shell Oil	35 7/8
Sperry Rand	22 7/8
Stand Oil of New Jersey	40 5/8
Texas Instruments	236 1/4
U. S. Steel	80
Westinghouse Electric	58 3/4
Dow Jones	637,46

Korthals

(Vervolg van pagina 1)

naar een omstandige uiteenzetting omtrent de aard van de te sluiten overeenkomst, daar te dezen in de E.E.G. nog te veel onzekerheden bestaan.

De minister onderschrijft het oordeel van vele leden, dat met betrekking tot Suriname, de economische toestand van de Nederlandse Antillen minder gunstig is geworden. Hij deelt mee, dat de indiening bij de staten-generaal van een wetsontwerp tot het deelnemen door Nederland in de financiering van het door de Nederlandse Antillen voor Bonaire en de Bovenwindse eilanden vastgestelde driejarenplan, binnenkort kan worden tegemoet gezien.

De minister sluit zich gaarne aan bij de woorden van waardering, die in het voorlopige verslag zijn geuit voor het vele en uitstekende werk, dat in de loop der jaren is verricht in het kader van het tienjarenplan en voor de ontwikkeling van Suriname, en voor de technische leiding van het plan.

DE MYSTERIEUZE J.G.

Een speurdersverhaal

door JAN VAN GENT

43

„Of van ongein," zei Pierre Vogels.

Sluiter reageerde er niet op. Hij had de hoed opgepakt en beende weer het lege gebouw door. Op zijn kamer frommelde hij er het bruine pakpapier weer omheen. Speelman zat nog rustig in de stoel, op het bureau lagen twee pakjes sigaretten en hij wees ernaar met de steel van zijn pijp. De inspecteur stak er een op en legde hem daarna neer in de asbak, waar hij tot as wegschroeide. Hij belde zijn vrouw.

„Ik kom niet eten."

„Nu niet of helemaal niet?" vroeg Anne zakelijk.

„Helemaal niet. Ik moet even naar Antwerpen."

„Doe de groeten aan Victor. En de chocolade van de vorige keer was mierzoet maar lekker. Daar bedoel ik natuurlijk niets mee."

„Natuurlijk niet," zei Sluiter afwezig.

Hij wist dat Anne de opmerking vooral had gemaakt om hem nog iets langer aan het toestel te houden, maar hij had haast. Het was bijna half zeven. Speelman had intussen opgezocht, dat er om kwart voor zeven een trein ging naar Antwerpen en hij had beneden gevraagd om een auto.

„Jij kunt dan wel naar huis gaan," zei Sluiter terwijl hij zijn jas aantrok.

„Ja...... ja......," knikte Speelman.

„Eigenlijk had ik vannacht even willen gaan kijken in dat pakhuis aan de Lijnbaansgracht, maar dat bewaren we wel tot ik terug ben."

„Als het dan nog nodig is," zei de adjudant.

„Dat was een goed idee van je, met die hoed," zei de inspecteur, al bij de deur.

„Er zijn betere," zei Speelman vals-bescheiden, maar Sluiter hoorde het niet meer.

Hij haalde de trein van kwart vóór nog ruim. In zijn tweede klas coupé was het stil en rustig. Sluiter keek naar buiten in de donkere avond. De stations waren strepen van licht en geluid, maar meer merkte hij er niet van op. Hij was zo bezig met zijn eigen gedachten, dat hij maar half luisterde naar de microfoonstem op het kille station van Roosendaal, bij het overstappen. Daarom schrok hij toen hij eindelijk zijn eigen naam herkende.

„De heer A. Sluiter wordt verzocht zich te melden op het kantoor van de stationschef op het eerste perron...... De heer A. Sluiter......", dreunde de stem.

Hij had nog bijna een kwartier voor de trein naar Antwerpen vertrok en hij ging op zoek naar het kantoortje van de stationschef. Er zat een Brabantse jongen, de rode pet een beetje dwaas hoog op zijn bijna kaal geknipte hoofd.

„Bent u meneer Sluiter?" vroeg hij deftig. „U moet dit nummer bellen in Amsterdam. Het was héél dringend, zeiden ze."

Op het velletje papier stond het nummer van het bureau. Hij mocht de telefoon op het kantoor gebruiken en toen hij het nummer had gedraaid kreeg hij adjudant Speelman. Het maakte hem een beetje kriegel dat Speelman er nog steeds was.

„Jij had al lang thuis moeten zijn," zei hij. „Het is al negen uur."

„Frens doet mijn dienst in de Kinkerstraat, zoals afgesproken en ik had nog geen zin om naar huis te gaan. Maar goed ook, want Antwerpen heeft net gebeld. Het huis aan de Borrekensstraat was verlaten, moest ik zeggen."

Sluiter moest het even op zich laten inwerken. Na zijn haast om te vertrekken vond hij de mededeling bijna ongepast.

„Hoe, verlaten?"

„Er was niemand thuis en de buren hebben er in geen dagen iemand gezien."

Het paste precies in het totaalbeeld, dat wel. Sluiter vroeg zich af wat er nu gebeuren moest.

„Hallo......?"

„Ja, ik ben er nog," grauwde hij. „Ik ga toch naar Antwerpen, nu ik er vlak bij ben. Wacht even...... Vraag de afdelingen in het centrum om in de hotels te kijken naar een meneer J. G. Overweel. J. G. O-ver-weel, ja. Veertig, vijftig jaar, dun zwart haar, zwarte snor, grote, donkere bril, lang postuur, litteken op de wang, blozend uiterlijk."

Speelman herhaalde het signalement langzaam, terwijl Sluiter ongeduldig luisterde.

„Als ze hem vinden, niets doen. Wachten tot ik terug ben, morgen."

„Morgen terug. Moet ik Antwerpen nog bellen?"

„Doe maar. Ik ben daar om tien uur."

De plaatsvervangend stationschef had met wijd open ogen zitten luisteren, maar toen de inspecteur de hoorn op de haak had gelegd keek hij voor zich, alsof hij diep peinsde over ingewikkelde dienstregelingen.

„Dank je wel," zei Sluiter.

De jongen lichtte zijn rode pet, nederig en gechargeerd, alsof hij speelde in een dolle klucht. Hij nam de sigaret van de inspecteur aan of het een zak dukaten was. Ondanks alles liet hij de trein precies op tijd vertrekken en om tien uur was Sluiter inderdaad op Antwerpen-Centraal. Toen hij buiten Victor Segers in de kleine auto weer op hem vond wachten, kreeg hij de krankzinnige gedachte dat alles weer van voren af aan moest beginnen en dat er sinds het laatste bezoek geen enkele vordering was gemaakt.

„Blij u weer te zien," zei Segers. „Stap in."

„Ja...... ja......," knikte Sluiter.

Hij reed meteen de Keyserlei op. De lichtreclames vonkten er oogverblindend. Het was alleen maar een ander decor, want de mensen liepen alsof het dezelfde waren als die thuis, in de Kalverstraat.

„Borrekensstraat?"

„Kan het?"

„Hier kan alles. Niets is te goed voor onze Hollandse vrienden."

(Wordt vervolgd)

TOERISMEPLAN VOOR CURACAO

★ door dr. ir. P. C. HENRIQUEZ ★

Het type toerist en het type hotel

Het is duidelijk dat het type accomodatie en recreatie dat men tot stand wil brengen en het type toeristen dat men wil aantrekken op elkaar afgestemd zullen moeten worden. Beide zijn afhankelijk van:

1) De locale omstandigheden
   a) loon en prijspeil
   b) klimatologische factoren
   c) topografie
   d) stedebouwkundige en landschappelijke aspecten
2) Vraag en aanbod op de toeristenmarkt
3) Financieringsmogelijkheden

Ons loon en prijspeil is hoog, aanmerkelijk hoger dan in de rest van de Caribbean (Venezuela uitgezonderd).

Dit doemt, naar dezerzijds wordt gemeend, elke poging om het te onzent te zoeken in een „populaire klasse", tot een mislukking. Bovendien is het vervoer van Amerika naar ons eiland relatiev t.o.v. het vervoer naar de andere Caraïbische landen (ook al weer uitgezonderd Venezuela) duur. Deze omstandigheden zijn een vingerwijziging dat wij het zoeken moeten in een „high bracket" klasse.

De topografie van ons eiland en de daaraan verbonden consequenties wijzen in dezelfde richting. Wij hebben geen lange aaneengesloten stranden, maar betrekkelijk besloten baaitjes. Deze lijken zeer geschikt voor een intiem en exclusief type établissementen waarvoor men hoge prijzen kan berekenen.

De constatering dat wij ons zullen moeten richten tot een „high bracket" type toeristen kan ons een ogenblik in consternatie brengen. Er is op het gebied van resorthotels in de Caribbean reeds zoveel luxieus gepresteerd dat wij ons afvragen hoe wij daar ooit tegen zullen kunnen concurreren.

Evenwel de financiëring van hotelfaciliteiten op enigszins grote schaal is voor ons een moeilijk probleem en wij moeten blij zijn indien het ons gelukt per hotelkamer een investering van het betrekkelijk bescheiden bedrag van ƒ 40.000 tot stand te kunnen brengen. Wij kunnen het gevoel hebben te worden gesteld een oplossing te vinden voor de quadratuur van de cirkel n.l. hoe met een bescheiden financiëringsbudget iets tot stand te brengen dan toch attractief is voor een duur klasse toeristen.

Laten wij ons in de eerste plaats in herinnering brengen dat ons door bij uitstek deskundige Amerikanen op gewezen is dat het goed betalende deel van het toeristisch publiek „fed up" is met Miami en de Miami-namaak die het overal tegenkomt.

Exclusief

Inderdaad is er een belangrijke contingent Amerikaanse „high bracket publiek" dat thans van Miami wegvlucht en o.a. in de Caribbean zoekt naar een meer sophisticated, exclusief en gedistingueerd type van omgeving (zie artikel in „Time" van 1 mei 1960 dat op blz. 24 is overgenomen).

Dit contingent „high bracket publiek" is voldoende groot om Curaçao „toeristisch te vullen" (als het in het verleden Miami kon vullen kan het zeker in de toekomst Curaçao vullen) en wij moeten ons welbewust afwenden van pogingen tot aantrekking van een „populaire" klasse Amerikaanse resorttoeristen: daar is voor ons het zout in de pap niet mee te verdienen (vanzelfsprekend wil dit niet zeggen dat wij niet zouden hebben te zorgen voor een eenvoudiger en goedkoper accomodatie voor b.v. Venezolanen en Colombianen, die hier inkopen komen doen; maar dan in de stad).

Naast de drang naar het gedistingueerde en kunstzinnige, die wij bij de hier bedoelde klasse toeristen waarnemen, is er die naar het aparte en typische.

De op Curaçao aanwezige oude monumenten van bouwkunst en de „historische sfeer" in het algemeen verschaffen unieke aanknopingspunten voor het soort inrichtingen dat appeleert aan het bedoelde publiek. Dit soort inrichtingen denke men zich in de geeste van „de Beukenhof", de „Hoge Werf", „Kasteel Slangenburg" in Nederland, Fort Nassau te onzent.

Dit laatste plaatselijke voorbeeld is zeer sprekend. Hier worden in een omgeving van fundamenteel weinige dure inrichting goedkope specialité's, vanzelfsprekend goed klaargemaakt, met groot succes tegen dure prijzen aan de Amerikanen verkocht: erwtensoep met kluif, zuurkool met worst, hutspot, capucijners met spek.

Het lukt omdat het „different" is.

Artikel in „Time" van 16 mei 1960 over ontwikkeling toerisme in Miami.

Miami

Never had so many tourists sought the sun at Miami Beach. But despite the biggest crowds in history — 2.500.000 strong, 10% more than last year — Miami Beach hotelmen were deeply troubled last week as the winter season ended. More than 25 hotels, many of them high, white and handsome, teeter on the brink of financial collapse; four hotels in the last six months, including the Saxony and Cadillac, already are reorganizing under the bankruptcy act. Other hotel keepers are trying to scrape together enough money to pay the taxes that they fell behind on during the frigid winter season of 1957 58.

After years of a live-it up boom, Miami Beach's hotel industry is suffering a thoroughgoing shake out. Nor is the trouble confined to Miami Beach. Troughout Florida, restaurants and lodging places have been changing hands at the rate of one an hour. If the trend continues, reports the Florida Hotel and Restaurant Commission, about 15% of all such establishments in the state will have new owners by year's end.

MOUNTING MORTGAGES. In Miami Beach the trouble was grand façades with rickety financing. Many of the hotels in trouble were built by speculators during the heady postwar period, and were so profitable for a time that they were easily sold for high prices. To get a mortgage on such valued properties, some new owners had to pay up to 25% in interest and fees on five year mortgages. Saddled by such costs, one set of owners after another has gone broke in the midst of splendor. As each new owner takes out another mortgage, some hotels have been burdened with half a dozen or more mortgages worth more than the actual value of the building.

But still the new ones went up (65 hotels from 1946 to 1960), and competition got steadily keener. To lure guests, many hotels have switched to the American plan, tossing in two meals for only $3 a day more. Some hotels have tried tie-ins with airlines and tourist agencies, selling blocks of rooms at cut prices. Rate cutting has become the rule; prices have slid as much as 25% in the last five years.

LOST APPEAL. A new and sober mood is settling on the Bonifaces of Miami Beach.

Once the great pride of Miami Beach the dazzling new „hotel of the year", each one more expensively eccentric in décor than the last one. This year there was no new hotel, nor are any a building. Instead three huge apartment houses are nearing completion, offering apartment for tourists as low as $100 a month.

Hotel owners sadly concede that the posh days are past. Miami Beach has lost its appeal to the high living free spenders, who now prefer the Caribbean and the Bahamas. Many hotel owners frankly admit that middle class tourists and conventions are becoming the chief sources of income, and the spending is much less.

Says one Miami Beach hotelman: „We used to get the boss; now we get the office manager and the hired help".

Eigen type

Om aan te passen aan onze bijzondere verhoudingen en de financiering binnen redelijke grenzen te houden en toch ons te richten tot het „high bracket" toeristenpubliek zullen wij, dit voorbeeld volgende, een eigen type van hotel moeten trachten te creëeren.

Alvorens over te gaan tot bespreking van de richtlijnen die gevolgd zouden kunnen worden om dit te doen worde even gespecificeerd welke hotelprijzen men op het oog heeft wanneer gesproken wordt van een „high bracket" klasse publiek. De deskundigen die zich hierover uitgelaten hebben zijn de heren Chorley, president van de „Colonial Williamsburg" en de heer J. Patterson, president van de International Advertising Association en de heer Bland Hoke, manager van de „Dorado Beach Hotel" op Puerto Rico, en de genoemde prijzen liggen tussen $50—75 per dag per paar (z.g. „American plan", d.w.z. met drie maaltijden). (N.B. In de ondervolgende berekeningen is echter een bescheiden cijfer aangehouden, zie de tabel in het volgende hoofdstuk).

Door deze heren wordt de stelling geponeerd:

dat er veel meer vraag dan aanbod is naar een „apart" type hotel dat zowel in de gehele „atmosphere" als in de voeding afwijkt van het cliché, en dat Curaçao, juist door de „historic setting" in een goede positie verkeert dit te creëren.

Richtlijnen

Teneinde te komen tot het type hotel waarvan zojuist sprake was mogen de volgende richtlijnen worden aanbevolen:

1) Nadruk op het charmante, intieme, rustieke en sierlijke, inplaats van op het pompeuze, grootse en luxeuze. D.w.z. géén „gaudiness", „glamour" and „glitter", de gebouwen in kleine schaal opgezet, gebruik van prieeltjes, doorgangetjes etc.
2) Accentuering van het „eigene" (d.w.z. specifiek Curaçaose). Dit kan bereikt worden o.a. door het gebruik van onze typische stylementen in de architectuur: gevels, patio's, pilaren, bogen, witte omlijstingen, pannen dak, krachtige kleuren.
   Voor wat betreft het interieur: monumentale mahoniehouten boogdeuren, mahoniehouten kasten, tafels, chandeliers etc.
   Voor wat betreft eten en drinken: Zo nu en dan „local food". (N.B. daar is voortdurend vraag naar, aan welke vraag thans op Curaçao niet kan worden voldaan), pousseren van likeur Curaçao en alle daarmede te maken combinaties (in cocktails, vanille ijs + likeur Curaçao + chocoladehagelslag, puddingen).
   Muziek: vaak Antilliaanse walsen, tumba's etc. zo nu en dan optreden van plaatselijke bands.
3) Manifestatie van het Caraïbische karakter.
   Serveren van tropisch fruit, combinaties met rum, spelen van muziek uit Venezuela, Trinidad, Cuba, „steelbands".
4) Gebruikmaking van de specifieke mogelijkheden geboden door het tropisch semi-aride klimaat.
   In de „landscaping" zeer uitgebreid en goed bestudeerd gebruik van Bougainvillae, verder Alamanda Coton, Oleander, Plumeira, Barba di Jonkuman, Appeldam, Flamboyant, Ficussoorten. Voorts: gebruik van de mogelijkheid in de open lucht, op terassen te dineren of in overdekte porches op priëlen te lunchen.
5) Accentuering van het „Dutch character". B.v. schuiframen (uitstekend voor airconditioned ruimten). Delfts blauw voor wandversiering, tafelservies en andere gebruiksvoorwerpen, oud koper en tin.
   Voor wat betreft eten en drinken: „bier uit het vat", zo nu en dan „Dutch specialities" zoals erwtensoep, hutspot, zuurkool met worst, capucijners (welke een succes zijn gebleken op Fort Nassau).
6) Zoveel mogelijk introduceren van „old world atmosphere" en „old world charm". Dit kan bereikt worden in de eerste plaats door een werkelijk goed verzorgde cuisine (een klasse beter dan men doorgaans in de chain hotels aantreft, dit kán gemakkelijk, vide Fort Nassau); verder door allerlei kleinigheden zoals: rum bij de middagthee, wijn aan tafel, sigaar na het eten, het zo nu en dan organiseren van „wijn avondjes" (Grinsinger stijl"), dessin van tafelkleden, aard van tafelgerei, gebruik van goed Europees sierglaswerk, sieraardewerk etc.
7) Gebruik van „historic setting". Dit kan op heel natuurlijke wijze in die gevallen, waarbij een oud landhuis als centraal gebouw voor een hotel te gebruiken (b.v. Gr. St. Martha, Knip, Ascencion, St. Nicolaas).
   Voorts: met voorbedachte rade meubilering niet modern. „Oude meesters" aan de wand, eventueel gebruik chandeliers, oude lampen, antieke kasten en beelden.
8) Zorgvuldig bestudeerd gebruik van de topografische voordelen die sommige locaties bezitten: rotspartijen, heuvels, „scenic views".

Apart karakter

Gemeend wordt dat bij toepassing van de bovenbesproken stelregels établissementen kunnen worden tot stand gebracht, van een geheel eigen en apart karakter, tegen kosten die lager liggen dan die van de gebruikelijke „plush and flashy" hotel, die echter, juist door hun apart en gedistingueerd karakter, aantrekkelijker zijn voor de „high-bracket class" toeristen met voldoende „sophistication", welke klasse — willen wij de toeristische deskundigen geloven — steeds aan het groeien is en die „en massa" van Miami deserteert (zie „Time" van 16 mei 1960, boven reeds aangehaald).

Het belang van het conserveren en verder ontwikkelen van het eigene en typische kan niet genoeg geaccentueerd worden. Dit is een der grondwaarheden waartegen óók op Curaçao allerzwaarst gezondigd wordt. Monotonie en gelijkvormigheid zullen zich op den duur evenzeer wreken als een slordige, weinig doordachte planologie, waartegen in het onderstaande nog gewaarschuwd zal worden en de rentabiliteit drukken van elke voor toeristische ontwikkeling uitgegeven gulden.

Wél moge men ter harte nemen hetgeen hierover gezegd wordt in de „Annual Report" van de „Caribbean Toerist Association" van 1958.

„The individual countries and islands must retain their individuality if they wish to continue to attract the visitor. Already there is too great a growth of similarly designed hotels.

Countries should keep thinking in terms of how they are different from each other, and emphasize these differences in architecture, food, entertainment, historic and scenic sights. Since the building of the beautiful Caribe Hilton Hotel, how many similar designed hotels are springing up in the Caribbean area? Where is the feeling of the wonderful horizontal architecture of the 17th and 18th centuries which has been so much a part of the Caribbean Horizontal living should be the key to the Caribbean.

Food is steadely becoming a pleasant adventure in the Caribbean. This year there were more places specializing in good eating.

Here again, individuality is being stressed. In some places, one can not get away from the American tin can. Americans like to escape it now and then.

Denkt u aan de tekententoonstelling in het Sint Thomascollege? Ze wordt zaterdagmiddag om 4 uur geopend en duurt tot zondagavond 8 uur. De toegang is vrij; de opbrengst van de tekeningen zal ten goede komen aan de kerkenbouw.

Nieuw Guinea koerier is het eens met de defensieversterking

In een hoofdartikel, getiteld „Gunstiger klimaat" geeft de „Nieuw-Guinea Koerier" zijn mening over de recente defensiemaatregelen van de Nederlandse regering. „Wij hebben een hoge dunk van de Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken en we nemen dan ook aan dat de verdedigingsmaatregelen niet in een vlaag van overmoed zijn genomen", zo schrijft het blad.

„Er zijn redenen om aan te nemen dat men met name in Amerikaanse regeringskringen, maar niet alleen daar, tot een langzame herwaardering is gekomen van het conflict tussen Nederland en Indonesië. Was Indonesië een krachtige staat geworden die de stabiliteit in dit deel van de wereld zou hebben bevorderd, dan hoefde men er niet aan te twijfelen aan wie Amerika zijn steun gegeven zou hebben. Maar nu Indonesië worstelt met een eindeloze binnenlandse onrust, heeft Amerika belang bij de status quo. Indonesië moet van Nieuw-Guinea afblijven en Nederland moet van Indonesië afblijven. De Nederlandse regering heeft Amerika deze herwaardering wat gemakkelijker gemaakt, door duidelijk te laten uitkomen dat men in Nieuw-Guinea ernst maakt met de zelfbeschikking. Amerika, dat overigens in het openbaar nog steeds een strikte neutraliteit in acht neemt, loopt daardoor minder kans om zich met kolonialisme besmet te voelen.

Maar een status quo wordt niet gehandhaafd, wanneer een agressor niet bang behoeft te zijn voor tegenmaatregelen. Indonesië moet weten dat het niet ongestraft kan aanvallen, en in daglicht gezien, zouden we de defensiemaatregelen als volgt willen interpreteren.

De infanterie-versterkingen van een paar honderd man dienen om infiltraties tegen te gaan. Dit is een taak die Nederland wel voor zijn rekening kan nemen. De Hunter straaijagers dienen om te zorgen dat de luchthaven Biak niet door een onverhoedse aanval van Indonesië wordt uitgeschakeld zodat internationale steun aan Nederland in geval van Indonesische agressie te allen tijde over een basis zal kunnen beschikken.

De reis van de Karel Doorman dient om Indonesië te laten weten hoe de zaken staan.

Indonesië van zijn kant probeert nu om de Nederlandse maatregelen voor te stellen als bron van onrust en Amerika onder druk te zetten. Er is voor ons veel aan gelegen dat incidenten in de komende periode worden voorkomen.

Is de opwinding eenmaal tot bedaren gekomen dan zal men met name de Hunter straaljagers op Biak mogen beschouwen als een teken van een gunstiger internationaal klimaat voor Nederland en Nieuw-Guinea en als zodanig zijn deze vliegtuigen meer waard dan twintig parate divisies".

Hitte in SPANJE

Spanje is de zomer ingegaan onder een buitengewone hittegolf. In Cordova en Sevilla bereikte het kwik, in de schaduw, een hoogte van 41 graden, en in Toledo en Madrid van 37 graden Celcius. Vorig jaar op hetzelfde tijdstip kwam de thermometer in Madrid op nog geen 30 graden. De weerkundigen verwachten over het gehele Iberische schiereiland een buitengewone warme zomer.

„Alsjeblieft terug in de cel!"

„Neem mij alsjeblief terug in de gevangenis. De auto's maken mij bang. Ik kan de drukte en het helse lawaai in de straten niet verdragen. Dit kreeg de stomverbaasde commissaris van politie van Florencia (Italië) te horen uit de mond van Antonio Gea, die pas uit de gevangenis ontslagen is na er 17 jaar te hebben doorgebracht.

Gea werd in 1943 tot 27 jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens doodslag en andere misdrijven. Hij was destijds 18 jaar oud. Later werd zijn straf verminderd tot 18 jaar wegens goed gedrag. Dit jaar besloot de Florentijnse rechtbank hem wegens goed gedrag een jaar eerder op vrije voeten te stellen.

Nadat de politie de vertwijfelde oud gevangene ietwat had gekalmeerd, liet zij hem tot het spoorwegstation begeleiden door een beambte, die Gea op de trein zette naar San Francesco al Campo, nabij Turijn, waar hij familie heeft wonen, in de hoop, dat Gea zich daar opnieuw zal kunnen aanpassen aan het leven en zijn vibraties.

Asiento kwartaal Schietwedstrijden

Op zondag 26 juni werd in een prettige stemming de Asiento kwartaal schietwedstrijden verschoten op de banen van Suffisant. Het feit dat de score van iedere schutter op een groot bord werd genoteerd verhoogde de spanning in niet geringe mate.

In afwijking van vroeger, waarbij de schutters vóór de wedstrijd in de 1ste resp. de 2de groep werden geclassificeerd naar een van te voren bepaalde gemiddelde over de laatste maanden, werd op advies van een daartoe gevormde commissie ná afloop van het schieten de groep bepaald aan de hand van de gemiddelde over de laatste 6 maanden en de cijfers van de verschoten wedstrijd.

Voor deze morgen waren de groeperingen als volgt:

Geweer: groep 1 113 punten en hoger; groep 2 t/m 112 punten.

Pistool: groep 1 107 punten en hoger; groep 2 t/m 106 punten.

De scherpschutters van deze wedstrijd waren:

Geweer: groep 1
eerste prijs de heer Iprenburg
tweede prijs de heer v. Weeren
groep 2
eerste prijs mevr. Spaan
tweede prijs de heer Mater

Pistool: groep 1
eerste prijs de heer Broos
tweede prijs de heer v. Weeren
groep 2
eerste prijs mevr. de la Fuente
tweede prijs de heer Kooy

Geweer: max. punten 120

groep 1

Hr. Iprenburg	115	punten
Hr. v. Weeren	115	„
Hr. Ogenio	115	„
Hr. Braat	114	„
Hr. Keulemans	114	„
Mevr. den Boef	114	„
Hr. Broos	113	„
Hr. de la Fuente	113	„
Mevr. de la Fuente	113	„
Hr. Lo-Fo-Wong	113	„
Hr. Romanesko	113	„
Hr. O'niel	113	„

groep 2

Mevr. Spaan	112	punten
Hr. Mater	111	„
Mevr. Keulemans	110	„
Hr. Kooy	110	„
Hr. Spaan	110	„
Hr. Meit	109	„
Hr. Rigot	108	„
Mevr. Kooy	105	„
Mevr. Mater	101	„
Hr. Baerecke	96	„

Gemiddelde is: 11.1

Pistool: max. punten 120

Groep 1

Hr. Broos	116	punten
Hr. Baerecke	114	„
Hr. v. Weeren	114	„
Hr. de la Fuente	112	„
Hr. Lo-Fo-Wong	112	„
Hr. Iprenburg	112	„
Mevr. Spaan	112	„
Mevr. den Boef	110	„
Mevr. Mater	110	„
Hr. Mater	110	„
Hr. Romanesko	110	„

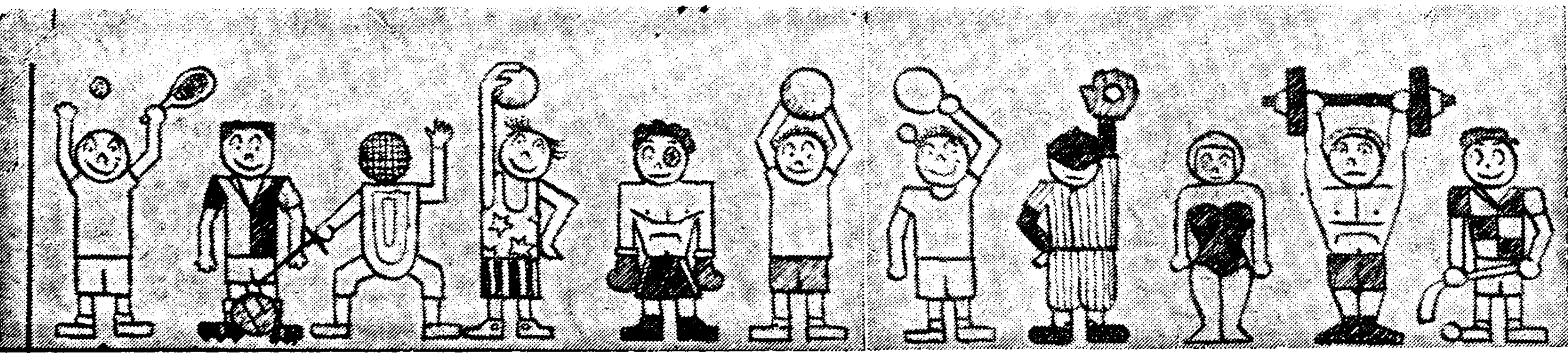
groep 2

Mevr. de la Fuente	105	punten
Hr. Kooy	105	„
Hr. Braat	103	„
Mevr. Keulemans	103	„
Hr. Jacobs	100	„
Hr. Ogenio	99	„
Hr. Keulemans	99	„
Hr. Spaan	98	„
Hr. O'niel	97	„
Hr. Meit	92	„
Hr. Rigot	75	„
Mevr. Kooy	41	„

gemiddelde is: 10.2; Alg. gem. is: 10.6

Wij merken hierbij op en dit ter stimulans van de schutters, dat wij van de Asiento schutters betere resultaten gewend zijn. Met zulke prestaties zal het moeilijk winnen zijn van P.S.V.-schietvereniging!

AMIGOE-SPORT

Betaald voetbal Nederland

Clubs vóór straffe regeling van de — degradatie —

De verenigingen in het betaalde voetbal hebben zich vrijwel eensgezind accoord verklaard met het rapport van de speciaal benoemde studiecommissie en met haar aanbevelingen — 26 in getal — die dus op de eerstkomende bondsvergadering als meningen van de sectie betaald voetbal zullen gelden. Met betrekking tot de nieuwe promotie en degradatieregering zal dan het volgende worden voorgesteld: de nummers 17 en 18 van de Ere Divisie degraderen automatisch, hun plaatsen worden ingenomen door de kampioenen van de Eerste Divisies; de 16e club speelt met de nummers twee van de Eerste Divisie, eventueel ook met de nummers drie om een plaats in de Ere Divisie. Voorts zullen de laagsten uit de Eerste Divisies moeten degraderen, terwijl de nummers 17 met de nummers drie en vier van de Tweede Divisie spelen om twee plaats in de Eerste Divisie.

Het betaalde voetbal wil dit jaar een beker-competie, waaraan „alle betaalden" verplicht zijn mee te doen. Er zal dan in regionale poules worden gespeeld van elk vier verenigingen, 32 clubs komen zodoende in de eerste ronde. Het wordt de bedoeling zo veel mogelijk op zondagen bekerwedstrijden te laten spelen en de ontmoetingen op te nemen in de voetbalpool. Men reageerde instemmend op een verzoek van het amateurvoetbal om de zes districtskampioenen van de bekercompetitie bij de amateurs te laten meespelen in de „cup"-ronden der semi-profs.

De heer Somers van Rapid meende dat een „sanering" van het voetbal in Nederland niet mogelijk is wanneer het aantal verenigingen niet drastisch wordt beperkt en bijvoorbeeld wordt teruggebracht tot een totaal van 54, ondergebracht in een Ere, een Eerste en een Tweede Divisie. Waarom, zo vroeg hij zich af, houdt men de Eerste Divisie topzwaar met 50 procent van het aantal clubs. De heer Somers vond het niet billijk om de finantieel minder draagkrachtige clubs zonder meer naar het amateurvoetbal te verwijzen. Hij steide voor de „slachtoffers" in het betaalde voetbal te handhaven in een promotiedivisie of overgangsklasse. Dan zou hen niet definitief de weg worden afgesneden naar de betaalde sector. De voorzitter, de heer A. H. Martens, achtte het juist, dat men naar een verdeling moet van 18-18-18, maar geleidelijk en met inachtneming van de verschillende belangen.

De heer Van Gelder kwam hier tegen op. Hij meende, dat in twee jaar tijds het aantal clubs tot 54 moet worden teruggebracht, omdat het anders een zaak dreigt te worden die weer jaren duurt.

De heer Melchers van Ajax stond kritisch tegenover het voorstel om de clubs te verplichten spelers af te staan voor vertegenwoordigende elftallen. „Eigen trips moeten daarvoor dikwijls wijken en voor de clubs is het dan weinig aantrekkelijk". De heer Martens verzekerde, dat in alle gevallen vooraf overleg zal worden gepleegd met de betrokken clubs, waarbij men eventueel tot een compromis kan komen.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Willemstad, 27 juni 1960

Hierbij doe ik een lijst met beknopte toelichting toekomen met beleefd verzoek dit in Uw geacht blad te doen plaatsen, opdat iedereen zich kan overtuigen dat Floyd Patterson inderdaad **de eerste vuistvechter** in de bokshistorie is geweest die de eer mocht hebben het wereld kampioenschap zwaargewicht te herwinnen.

De 8 Zwaargewicht boksers die getracht hebben de verloren titel terug te winnen, doch in hun poging daartoe hebben gefaald en aldus de beroemd geworden zinsnede „They never come back" onderstreepten als een vloek op de pogingen van ex-kampioenen om de meest begeerde en omstreden titel in de bokssport terug te winnen:

1. **„Gentleman" James J. Corbett.** In 1897 heeft hij de titel verloren aan Fitzsimmons en in een poging om de titel te heroveren werd hij in 1900 door James J. Jeffries overwonnen.

2. **Bob Fitzsimmons.** In een titelgevecht moest hij de titel afstaan aan Jeffries in 1899. In de revanche in 1902 werd zijn poging in de kiem gesmoord door dezelfde Jeffries.

3. **James J. Jeffries.** „Onoverwinnelijke" Jeffries in 1905 onverslagen teruggetrokken werd bij een „come-back" poging in 1910 door Jack Johnson murw geslagen in de 15de ronde (K.O.)

4. **Jack Dempsey.** Gene Tunney overwon „The Manhattan mauler" (Dempsey) in 1926 in een gevecht waarin de titel op het spel stond. Uit de revanche-wedstrijd in 1927 te Chicago kwam Tunney weer als overwinnaar te voorschijn, waardoor de poging van Dempsey is mislukt.

5. **Max Schmeling.** Jack Sharkey kwam in het bezit van de titel door een overwinning op deze duitser (Schmeling) in 1932. Zes jaar later in 1938 ontmoette Max Schmeling de Amerikaan Joe Louis (op wie Max Schmeling reeds in een eerder gevecht een overwinning in de 13de ronde K.O. geboekt had) in een titelgevecht. Deze alombekende poging van Max Schmeling duurde minder dan 2 minuten. Joe Louis won door K.O. in de 1ste ronde.

6. **Joe Louis.** Joe Louis trok zich terug in 1949 na gedurende ongeveer 12 jaar in 25 **titelgevechten onverslagen** te zijn geweest. Zijn come-back poging werd in 1950 door Ezzard Charles verijdeld.

7. **Ezzard Charles.** Reeds in 1951 werd de titel ontnomen aan deze vuistvechter, Charles, en wel door de veteraan Walcott. De poging van Charles viel in duigen doordat Walcott korte metten met hem maakte in de revanchewedstrijd in 1952 (K.O. 7de ronde.)

8. **Jersey Joe Walcott.** Walcott is de laatste die het heeft geprobeerd en het niet heeft kunnen bolwerken. In de 13de ronde werd de sportieve Walcott door Rocky Marciano voor de volle tien seconden naar het canvas gestuurd, waardoor de „Rock" in 1952 wereldkampioen werd bekroond. De illusies van Walcott om de titel terug te winnen werden in de revanche in 1953, reeds in de 1ste ronde met een mokerslag van „Rocky" aan gruzelementen geslagen.

M. E. Zoetrum

Tegen Suriname

Oranje maakt goede kansen

Zondag 3 juli treedt het Oranje-elftal in de laatste wedstrijd van zijn toernee aan tegen Suriname. Zo op het oog bezien lijken de kansen voor een zege van de Nederlandse ploeg gunstig. Niet alleen zullen de Nederlanders in deze wedstrijd onder de voor hen zeer goede omstandigheden spelen, maar tevens kampt het Suriname-team met enkele moeilijkheden, die voor de laatste wel de nederlaag zou kunnen betekenen.

Na in Mexico en op de Antillen onder voor haar weinig gunstige omstandigheden te hebben gespeeld, treedt Oranje tegen Suriname aan op een terrein, waar het spel van onze Europese rijksgenoten goed tot zijn recht zal kunnen komen, althans beter dan dat in Mexico en de Antillen het geval is geweest. Het lijdt geen twijfel, dat de Nederlanders op de grasmat van het stadion van Suriname tot betere prestaties kunnen komen dan op het hobbelige veld van Mexico en de zandbak van het Rifstadion.

Naar het zich laat aanzien zal het Surinaamse elftal in nogal gehandicapte vorm binnen de krijtlijnen verschijnen. Ster-doelman Heckbert, die onlangs een breuk opliep aan een van de vingers zal niet van de partij kunnen zijn. Hetzelfde geldt voor spil Boerleider, naar onze mening de beste speler van Suriname. De vervanger van Boerleider is Kolf. Deze jongeman zit echter op de Dagkweekschool, waardoor het hem onmogelijk is de trainingen bij te wonen. Het Surinaamse elftal traint namelijk in de morgenuren. De verschillende bedrijven en overheidsdiensten hebben de geselcteerde spelers reeds enige tijd vrijaf gegeven. De oefeningen worden onder andere dan ook 's morgens gehouden, waardoor Kolf niet in de gelegenheid is aan de training deel te nemen.

In Suriname doet men uiteraard moeite de problemen te ondervangen, ofschoon deze niet zo makkelijk uit de weg te ruimen zijn.

Al met al betekent dit alles dat een overwinning voor de Surinamse ploeg moeilijk kan worden verwacht. Hetgeen overigens niet betekent dat dit als onmogelijk moet worden beschouwd.

Het 28ste zangfeest te Genève is een groot succes geworden. Niet alleen door het zingen doch ook door de ontelbare klederdrachten van de verschillende zanggroepen. Vooraf gegaan door muziekcorpsen begeven de groepen zich vanaf het station naar de grote hal voor het zangfeest.

Het verkeer voor — hedenavond —

I.v.m. voetbalwedstrijd Ned. Ant. — Nederland op 29-6-60 worden de volgende verkeersmaatregelen genomen.

Het Stadion is alleen te bereiken via de Gouv. v. Slobbeweg. De Baden Powellweg (voorm. Brugweg) wordt bij de Pater Euwensweg voor alle verkeer in beide richtingen gesloten.

Op of aan de Gouv. v. Slobbeweg mag NIET geparkeerd worden. Aldaar geparkeerde auto's zullen worden weggesleept.

Parkeersgelegenheid:

Op de westelijke helft van het parkeerterrein (bij Rifzwembad) rondom het Stadion wordt geparkeerd door voertuigen afkomstig uit de richting Mundo Nobo.

Op de oostelijke helft (bij electr. centrale O.G.E.M.), door voertuigen afkomstig uit de richting Brionplein.

Zodra dit parkeerterrein vol is wordt er geparkeerd op het K.S.C.-terrein. Na afloop van de wedstrijd vertrekken de bezoekers wederom in de richting van waaruit zij gekomen zijn; dus de op de westelijke helft geparkeerde auto's gaan richting Mundo Nobo en de op de oostelijke helft geparkeerde gaan richting Brionplein.

Afrijden via de Pater Euwensweg is niet mogelijk.

Op de Roodeweg voor het Recreationpark wordt opreden in twee file's. De rechter file wordt verplicht af te slaan naar rechts de Gouv. v. Lansbergerweg op.

De linker file wordt verplicht door te rijden naar de Weg naar Welgelegen. Veranderen van file is niet mogelijk.

Na afloop van de wedstrijd wordt de Gouv. v. Slobbeweg voor het doorgaand verkeer gesloten.

Teneinde e.e.a. vlot te doen verlopen dient eenieder de bevelen en aanwijzingen van de politie stipt op te volgen!

Tour de France

Defilippis wint derde etappe

De derde etappe van de ronde van Frankrijk van Duinkerken naar Dieppe, een rit over 209 km, is gewonnen door de Italiaan Nini Defilippis in 5 uur 1 minuut en 35 seconden, met bonificatie 5.00.35. De Franse regionaal Groussard nam de gele trui over. De verdere uitslag luidt:
2. Cazala (Frankrijk, nationaal) 5.01.35. met Bon 5.01.05; 3. Groussard (Fr. West) 5.01.35; 4. Viot (Parijs, noord) 5.01.38; 8. De Roo (Ned.) Wim van Est25; Damen 31; Van den Borgh 53; Geldermans, 56; Piet van Est opm Niesten 92. Kersten allen in 5.04.42.

Na de derde etappe luidt het algemeen klassement: 1. Groussard (Fr. west) 13.45.08; 2. Nencini (Italie) 13.45.33; 3. Simpson (GB); 13.45.55; 4. Anglade (Fr) 13.46.04; 5. Wim van Est (Ned.) 13.46.24; 9. Van den Borgh (Ned.) 13.47.55; 30. Damen 13.51.19; 32. Geldermans 13.51.25; 42. Piet van Est 13.52.35; 86. Niesten; 90. De Roo 14.00.45: 97. Kersten. Het ploegenklassement van de derde etappe werd gewonnen door Frankrijk west.

In het algemeen ploegenklassement gaat Frankrijk Nationaal aan de leiding. Nederland bezet de vijfde plaats.

Laatste Tournieuws

De fransman Jean Graczyk heeft de vierde etappe van de ronde van Frankrijk van Dieppe naar Caen over 211 km gewonnen. In het algemeen klassement bezet de fransman Henry Anglade thans de eerste plaats.

UITZENDING Voetbalwedstrijd

De voetbalwedstrijd Nederland—Nederlandse Antillen die hedenavond in het Rifstadion plaatsvindt zal door Voz di Aruba direct vanuit dit stadion worden uitgezonden. (655 Kcs.)

Het is voor de eerste keer dat Voz di Aruba zijn toehoorders op een directe uitzending van uit Curaçao tracteert; in het verleden zijn belangrijke evenementen op ons zustereiland met medewerking van Radio Hoyer of de Curom door Voz di Aruba gerelayeerd.

Vier personeelsleden van Voz di Aruba, bestaande uit omroepers en technici vertrokken heden daartoe naar Curaçao.

Deze directe uitzending is mogelijk gemaakt door de zeer gewaardeerde medewerking van de technische afdeling van de Landsradiodienst, die de verbinding Curaçao—Aruba verzorgt.

De wedstrijd vangt aan om 8.30.

Sport

Het gymnastiek- en sportonderwijs na de schooljaren in Zwitserland heeft zijn vijftigjarig bestaan gevierd. Dit onderwijs wordt thans door honderdduizend jongeren gevolgd en vormt een basis voor de latere militaire dienst.

— Russische nationale waterpolo zevental heeft te Moskou met 3—2 gewonnen van Zuidslavie. Bij rust was de stand gelijk 2—2.

—x—

In het voor-Olympisch waterpolo tournooi in Groningen heeft Zweden met 6—5 gewonnen van Groot-Brittannie. Bij de rust leidde de Britten met 4—3.

De Olympische Spelen te Rome

De vorige burgemeester van Rome, signore Rebecchini, wilde aanvankelijk niets van Olympische Spelen weten. Hij wist niet best wat het was en begreep niet wat die dingen in 1960 in Rome moesten doen. De syndaco Rebecchini had wel andere dingen aan zijn hoofd. Aangezien echter juist de burgemeester de candidatuur van Rome met zijn gewichtige handtekening moest bevestigen, bleven de heren van het Italiaanse Olympische Comité en andere geïnteresseerden bij hem aankloppen. Toen Rebecchini eindelijk duidelijk werd wat er aan de hand was en begreep, dat er geld te verdienen viel en nog wel hoofdzakelijk in buitenlandse valuta, dat een en ander zijn stad Rome een enorme publiciteit zou verschaffen, dat de zakenwereld zou profiteren en dat Rome met de opbrengsten der Spelen een aantal anders onbetaalbare sportpaleizen, bruggen en viaducten zou kunnen financieren —, toen was Rebecchini niet meer te houden en kon hij er met zijn scherp verstand niet bij, dat niet iedereen het vanzelfsprekend vond, dat het grote vierjaarlijkse sportfeest in Rome zou plaats vinden. Rebecchini was diep verontwaardigd over het feit, dat ondanks de officiële door zijn handtekening bevestigde candidatuur van Rome toch nog andere steden ook een gooi naar de eer deden. Hij vond dat ongepast, ongehoord, onbeleefd en dom bovendien. „Die Spelen", zei Rebecchini, „worden in Rome gehouden", en begaf zich naar Parijs, alwaar de leden van het Internationale Olympische Comité zouden uitmaken aan welke stad de Spelen zouden worden toegewezen. Uiteindelijk bleven Mexico en Rome in de running. De Mexicanen konden moeilijk ontkennen, dat hun stad 2278 meter boven de zeespiegel ligt. De Italianen vonden die hoogte een bezwaar en Rebecchini zou toen uitvoerig over ijle lucht en hardlopers met zuurstofmaskers op het gezicht en zuurstofcylinders op de rug hebben gesproken. Mexico viel dus af. Rome bleef over. Maar de heren meenden, dat het einde augustus en begin september in die stad toch wel erg warm kon zijn.

„Elke middag", zei Rebecchini, „elke middag waait een bries over de stad Rome. Het is dan alsof een zachte vrouwenhand het warme Rome koelte toewuift. Die bries is namelijk koel en fris en hij komt elke dag op dezelfde tijd. Daar kunt u straks in Rome de klok op zetten. Wij noemen deze wind", aldus besloot de burgemeester zijn rede, „de ponentina." En zo werden de Olympische Spelen 1960 dank zij de „ponentina" aan Rome toegewezen.

Deze „ponentina" is veelal niet meer dan een nauwelijks waarneembare lauwe zucht en laat men er in het koelere noorden maar rekening mee houden, dat het eind augustus en begin september in Rome bloedheet zal zijn. In die tijd verlaten dan ook alle Romeinen die het kunnen betalen en die het niet kunnen betalen maar stand moeten ophouden de ziedend hete stad. Ook signore Rebecchini.

Op de televisie.

De Italianen willen heel in het algemeen niet armer maar beter worden van de Olympische Spelen. Daar moet men van uitgaan. Ook als men zich benauwd afvraagt of „de grootste en best georganiseerde Olympische Spelen" nu inderdaad wel op de West Europese, Oost Europese en op de televisieschermen van nog andere streken zullen komen. Dat „zich benauwd afvragen" is overigens misplaatst want het staat en stond altijd al vast, dat de Spel enover het Eurovisie en andere netten uitgezonden zullen worden. Na langdurige onderhandelingen in prettige steden zijn de heren van het Italiaanse Olympische Comité en die van de Eurovisie en de Intervisie (landen van het Oostelijk blok) het zelfs al eens tot in de kleinste details. De technische problemen schijnt men, dank zij de hulpvaardigheid en voortreffelijkheid van de RAI, ook al de baas. De zaak hangt nog slechts op de centen.

De Italianen vroegen aanvankelijk ongeveer zes millioen gulden. De Eurovisten boden zoiets van vijf ton. Men is nu bezig elkaar ergens tussen de vijf ton en de zes millien te ontmoeten. De positie van de Eurovisie werd intussen verzwakt door de houding van de Engelse BBC en die van de Duitsers. De Britten willen niet meespelen en de Duitsers hebben het bilaterale pad gekozen en met hun spreekwoordelijke bescheidenheid („Was kostet denn die Welt?") twee millioen mark of nog meer geboden.

Men behoeft zich intussen echt geen zorgen te maken, want de Italianen mogen dan wel proberen er uit te halen wat er uit te halen is (ze zijn daarin meesters), zij kunnen zich niet veroorloven de zaak te laten stranden op een half en op een heel millioen. Wat ze aan televisierechten beuren, is trouwens zuivere winst als men er van uit mag gaan dat de zaak in Rome straks uitverkocht zal zijn. En dat mag men. De Italianen en de Romeinen houden de Spelen ook en vooral om goodwill te kweken en alleen al daarom zijn ze verplicht televisie-uitzendingen mogelijk te maken. Als de heren van de Eurovisie niet nerveus worden en afwachten, krijgen ze straks om vijf minuten voor twaalf nog geld toe.

De Italianen minister van openbare werken heeft gezegd dat de 17e Olympische Spelen, die van 25 augustus tot 11 september in Rome worden gehouden, de staat een 385 miljoen gulden komen te kosten.

Dat is naturlijk niet waar. Minister Guiseppe Togni sprak dan ook van de Spelen en „aanverwante werkzaamheden". Die aanverwante werkzaamheden zijn voor het merendeel hoogst noodzakelijke werkzaamheden die al tien tot vijftig jaren over tijd zijn. Het vliegveld Ciampino (drukker dan Schiphol!) werd te klein en men begon tijden geleden al aan de bouw van een nieuw vliegveld bij Fiumicino. De kosten van deze bouw (180 millioen gulden) zet men nu vrolijk bij dat straks na afloop van de Spelen een onderkomen zal bieden aan 1500 ambtenaren met hun gezinsleden. Dat geldt zeer zeker ook voor de bouw en uitbouw van een aantal verbindingswegen in Rome. Het Romeinse verkeer zit op de spitsuren al jarenlang postvast. Ook zonder de Olympische Spelen had men daar iets aan moeten doen. De werkzaamheden worden nu gedekt door de Olympische vlag, het teken waarin Rome zijn verkeersmoeilijkheden en vele moeilijkheden van andere aard hoopt te overwinnen.

De stad lijkt intussen op een knap geconstrueerde Olympische hindernisbaan voor auto's. Men bouwt tunnels en viaducten, men verbetert het wegdek en verbreedt straten en wegen, men leidt het verkeer om en om. En als straks de Olympische gasten komen, zullen deze niet weten, dat de Romeinen een half jaar lang in hun eigen stad de weg niet meer konden vinden.

Het dorp en de wielerbaan zijn klaar

Het Olympische dorp is klaar. Minister Togni heeft de openingsplechtigheid verricht en wat dat aangaat kunnen de 6000 athleten dus komen. Het dorp telt 1562 woningen met een totaal van 7789 kamers.

Er zijn scholen, een kerk, een postkantoor, een marktruimte, een bioscoop en tal van winkels. De straten hebben een totale lengte van 12 kilometer en het dorp telt twee „piazze", twee pleinen-op-z'n-Italiaanse waarop zich straks het openbare Olympische dorpsleven gaat afspelen. Het dorp geeft een goed beeld van de moderne Italiaanse woningbouw en men heeft niet boven de normale stand gebouwd.

Wat de Italianen op dat gebied in hun mars hebben, zullen de sportteristen straks beter kunnen bezichtigen aan de andere kant van de stad waar het Palazzo dello Sport (Sportpaleis) en waar de nieuwe wielerbaan ligt. Daar waar tussen het oude keizerlijke Rome en de zee Mussolini reeds het moderne Rome projecteerde, heeft men drie kunstmatige meertjes aangelegd. Daar verrees het ultra moderne en betoverend mooie Sportpaleis, daar werd die wielerbaan en daar werd een zwemstadion gebouwd. Daar liggen de moderne pronkflats, nieuwe tentoonstellingsgebouwen en daar vonden diverse ministeries een onderkomen in marmeren paleizen.

Van de wielerbaan zegt men dat ze sneller is dan de vermaarde Vigorelli-baan. Op de nieuwe Olympische baan, die men dan toch maar niet Fausto Coppi-baan heeft benoemd, zal straks het uursrecord er aan moeten geloven. Het is een houten baan en zij werd gebouwd met Doussié-hout uit Kameroen. De stammen van de Doussié-bomen worden tot 80 meter hoog. Voor de baan, die 400 meter lang is, had men 350 ton van het kostbare hout nodig. Onder de wielerbaan is een garage voor 300 auto's en zijn ook lokaliteiten voor journalisten uitgespaard, benevens 24 telefoonkabines. Op de tribunes zullen tot 30.000 kijkers kunnen plaats nemen.

De Italianen en de Romeinen hebben al veel geld in de Olympische Spelen geinvesteerd. Ze hebben royaal en mooi gebouwd. Ze hopen en zijn er (terecht) van overtuigd, dat het geld er dubbel weer uit komt. Tot nog toe werd en wordt in Romeinse Olympische kringen trouwens nog vrijwel uitsluitend over investeringen en geld en maar zelden over de arme sport gesproken. Iedereen, met de stad Rome aan het hoofd, wil aan de Spelen verdienen, of er een portie reclame uit slaan. Voorlopig gaat het niet om het winnen van gouden of andere medailles, ook niet om het deelnemen, maar om het geld verdienen aan de Spelen.

Johansson weer acteur

De onttroonde wereldkampioen zwaargewicht, de Zweed Ingemar Johansson, zal de hoofdrol spelen in een door Hollywood uit te brengen film over de verzetsbeweging in Denemarken en Noorwegen in de tweede wereldoorlog. De buitenopnamen van de film, die als titel zal dragen 'The big man', worden gemaakt in Zweden, of in het najaar, of begin volgend jaren.

Johansson maakte zijn Amerikaanse filmdebuut in de Columbiafilm 'All young man', die in augustus zal worden uitgebracht.

—x—

Tijdens olympische selectiewedstrijden te Los Angeles zijn zondag twee wereldrecords zwemmen verbeterd. Charles Bittick won de 200 meter rugslag in 2.17,6 (oude wereldrecord stond met 2.17,8 op naam van Frank McKinney, eveneens Ver. Staten) en Lance Larson zegevierde op de 100 meter vlinderslag in 59 sec., waarmee hij ruim een seconde onder het wereldrecord van de Japanner Ishimoto bleef, die in 1958 tot 1 min 0,1 sec kwam.